

Gazeta învățămîntului

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XV nr. 716

vineri 26 iulie 1963

12 pagini 25 bani

Dezvoltarea continuă a învățămîntului profesional și tehnic

Paralel cu avîntul neîntrerupt al dezvoltării economiei noastre socialiste, cu creșterea potențialului industriei și agriculturii, cu automatizarea, mecanizarea și chimizarea largă a proceselor de producție se dezvoltă necontenit în țara noastră și rețeaua școlilor menite să pregătească schimbul de mîine al muncitorilor și tehnicienilor. Tot mai multe la număr, școlile profesionale și tehnice, funcționînd mai cu seamă în cadrul unor puternice centre și grupuri școlare, dispun an de an de o bază materială mereu mai largă și de cadre didactice cu înaltă calificare, ceea ce creează posibilitatea să se îmbunătățească continuu predarea lecțiilor de specialitate, ca și instruirea practică a viitorilor muncitori și tehnicieni.

Rețeaua școlilor profesionale și tehnice se întinde pretutindeni de-a lungul și de-a latul țării, ținînd pas cu construcția și darea în exploatare a noilor obiective economice și social-culturale.

Să ne oprim atenția asupra unor regiuni unde în vremea regimului burghez-moșieresc industria era aproape inexistentă, iar agricultura era practică cu mijloace dintre cele mai înapoiate. Asemenea regiuni sînt, bunăoară, Oltenia sau Bacăul. Dacă în 1938 puteai număra pe degețe școlile cu caracter profesional și tehnic existente aici, astăzi, cînd pe meleagurile acestor regiuni a început să pulseze puternic viața industrială, cînd agricultura, mecanizată în cea mai mare măsură, bazată pe principii științifice înaintate, necesită cadre cu o pregătire multilaterală, își deschid porțile tot mai numeroase școli profesionale și tehnice, care primesc mii de absolvenți ai școlilor de 8 ani și numeroși tineri cu diploma de maturitate, pentru a-l iniția în zeci de profesii intere-

sante și de o deosebită importanță pentru economia noastră socialistă.

Să facem un prim popas la Craiova. Vechea cetate a banilor, devenită în anii puterii populare un oraș industrial modern, a cunoscut o faimă nouă prin mașinile electrotehnice la nivel mondial realizate la uzinele „Electroputere”. Viitorii constructori de motoare și mașini electrice care vor intra pe porțile școlii profesionale a Grupului școlar de pe lângă uzinele „Electroputere” vor putea să-și oprească alegerea asupra oricăreia din cele șapte meserii predate aici, legate de tehnica și tehnologia cea mai modernă. Ei vor putea deveni astfel electricieni specialiști în construcții de mașini electrice, montatori de locomotive diesel electrice, operatori pentru acoperirea metalelor. La școala tehnică a aceluiași grup școlar, tinerii absolvenți ai școlilor medii care vor să urmeze nemijlocit calea producției pot deveni muncitori de înaltă calificare în mecanică fină sau tehnicieni proiectanți pentru industrie. Școala profesională de pe lângă uzinele „7 Noiembrie” din același oraș pregătește viitori specialiști în construcția mașinilor agricole, iar școala profesională a cunoscutelor șantiere navale din Turnu Severin pregătește constructori de motonave.

Afirmarea în ultimii ani a Olteniei ca ținut petrolifer și dezvoltarea pe această bază a industriei chimice a determinat crearea în regiune a unei noi și moderne unități școlare tehnico-profesionale, Centrul școlar de petrol-chimie. Elevii acestei școli vor studia cele mai moderne tehnologii de producție, începînd cu carotajul radioactiv al noilor zăcăminte de petrol și terminînd cu cracarea catalitică a produselor.

Desigur, regiunea Oltenia a

rămăs în continuare unul din grădănițele țării. Nu e de mirare deci că pe harta unităților ei școlare apare repetat simbolul tractorului și al spicelor de grâu, care desemnează școlile tehnice agricole și școlile profesionale de mecanizare a agriculturii. Aici elevii învață că belșugul holdelor, roadele depline ale pămîntului se obțin prin folosirea științei agricole înaintate, prin stăpînirea mijloacelor tehnice înaintate și prin chimizarea agriculturii, care în același timp fac mai ușoară munca cîmpului. La Băilești, la Balș, la Birca și Calafat, la Caracal, Circea și Corabia, la Craiova, la Filiași, la Halința, la Malul Mare, Obîrșia de Cîmp, Plenița, la Poiana Mare, Segarcea, Șimian, la Strehăia, la Vinju Mare și la Zirnoaga, viitorii tehnicieni agricoli și mecanizatori au posibilitatea să se pregătească, sub conducerea inginerilor-profesori și a maistrilor recoltelor boğate, ca atunci cînd vor lucra pe ogoare să contribuie din plin la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a agriculturii noastre socialiste.

Printre obiectivele școlare ale Olteniei se numără de asemenea școli profesionale și tehnice care pregătesc viitori specialiști în transporturi și telecomunicații, în construcții, în comerț și cooperatie, viitorii tehnicieni sanitari etc. În total rețeaua de școli a regiunii Oltenia va dispune în anul școlar 1963-1964 de 54 de unități puternice, avînd toate condițiile pentru a da o pregătire temeinică viitorilor muncitori și tehnicieni.

Este evident că din punct de vedere al dezvoltării economice și social-culturale, regiunea Bacău are multe trăsături asemănătoare cu regiunea Oltenia. Și aici marile

(Continuare în pag. 12)

Oaspeți ai uzinelor și fabricilor

În aceste zile de vacanță, elevii, însoțiți de cadrele didactice, au împînzit țara în lung și-n lat, drumețînd prin orașele și satele ei. Pe ori unde trec, copiii și tinerii se îndreaptă în primul rînd spre uzine și fabrici, spre șantierele de construcții, dorînd să cunoască marile înfăptuiri ale regimului nostru, activitatea entuziastă pe care o desfășoară muncitorii.

Profesoara Ileana Predescu din Cîmpulung Muscel ne vorbește într-o scrisoare pe care ne-a trimis-o recent despre excursia pe care au făcut-o elevii din acest oraș prin Ardeal și Moldova. Excursia le-a dat posibilitatea de a cunoaște cîteva din marile obiective industriale: Combinatul chimic de la Onești, Laminorul din Roman, Fabrica de antibiotice de la Iași. Mulți dintre ei, ascultînd explicațiile ample primite de la specialiști, vîzînd cu proprii lor ochi cum se desfășoară procesele de producție, s-au simțit atrași să se îndrepte, după terminarea școlii de cultură generală, spre școli care să-l pregătească pentru indus-

tria chimică sau cea metalurgică.

La fel de convingătoare a fost și vizita făcută de curînd de elevii Școlii de 8 ani nr. 10 din Iași la uzinele Steagul roșu din Brașov. „Elevii nu mai văzuseră pînă acum o uzină atît de mare — ne scrie unul din profesorii ce i-au însoțit pe excursioniști. Toți priveau cu uimire și interes halele uriașe, agregatele, toți ascultau atenți explicațiile. Vizita le-a oferit cunoștințe prețioase, le-a lăsat impresii de neuitat și i-a făcut să dorească a deveni ei înșiși muncitori tot atît de pricepuți ca cei de la Steagul Roșu”.

An după an școlile noastre se leagă tot mai strîns de producție. An după an tinerii sînt tot mai puternic atrași de frumusețea muncii în fabrici și uzine. Iar vizitele pe care le fac ei în marile obiective industriale ale patriei sînt unul din cele mai importante mijloace de a-i îndruma spre profesiunile spre care se simt chemați, spre profesiunile cele mai necesare economiei patriei.

V. MARIAN

Bucuriile vacanței

Un caiet de însemnări

Este ora două după amiază, cînd întreaga tabără doarme: somnul obligatoriu. Totul în jur s-a culundat în tăcere.

Pe masa la care ne-am așezat, un caiet obișnuit, cu scoarțe albastre. Pe copertă, un titlu scris cu litere de tipar: „Însemnări”. Îl răsfoiesc: „Adineauri, focul nostru de tabără s-a terminat. Mulți copii s-au îndreptat spre club, să ia parte la mica noastră reuniune. Unii vor asculta muzică la radio sau la magnetofon, alții vor viziona un film la televizor. Eu am preferat să mă retrag pe terasă, să-mi aștern impresiile adunate de-a lungul zilei.

Excursia la Cabana Secuului a fost minunată. Peste două zile mergem la cascada Tamina. Doresc să iau parte la toate excursiile ce s-au anunțat: la Trei Brazi, la Piatra Mare, la Șapte Scări, la Muzeul Peș și Doftana.

Intîlnirea cu scriitorii (ne-au citit din lucrările lor), mi-a plăcut la fel de mult. La drept vorbind, a fost tot atît de reușită ca și seara de poezie organizată ieri. Este și părerea altora, nu numai a mea.

Intorc o nouă filă:

„Sînt adînc recunoscătoare partidului nostru drag pentru condițiile ce ni le-a creat nouă, copii-

lor. Părinții mei mi-au spus adesea că n-au avut parte de astfel de vacanțe și mi-au povestit nu o dată cum au luptat pentru ca noi să nu cunoaștem suferința. Și nici nu o cunoaștem.”

Viața în tabără e deosebit de frumoasă. Am învățat aici multe cîntece și jocuri. Sîntem înconjurați de multă atenție din partea profesorilor, a instructorilor de pionieri. Aci aproape toate lucrurile sînt noi: covoarele, cuverturile de pe paturi, dulapurile... Mă simt ca acasă. Zilele se scurg pe nesimțite, lăsînd în sulletele noastre amintiri de neuitat...”

„Și răsfoind noianul de însemnări ale copiilor găsite în tabără pentru pionieri și școlari de la Timișul de Sus, parcă simți toată bucuria sutelor de mii de elevi care petrec o vacanță plină de frumuseți, prin grija părintească a Partidului.”

L. MĂGUREANU

Pe litoral

— Marea!... exclamă cu bucurie elevii. Și ochii rămîn pironiți pe jucăușele întinderi albastre. Orice alt cuvînt este de prisos,

pentru că nici unul nu ar putea exprima emoția revederii (și pentru unii, a cunoștinței) cu marea, cu frumusețile ei

Zilele sînt frumoase, însorite și aduc numai bucurii, numai veselie zecilor de elevi ai școlilor medii „Alex. I. Cuza”, „G. Coșbuc”, „M. Basarab” ș.a. din Capitală, veniți să admire litoralul, să se bucure de binefacerile soarelui, să se recreeze. Mangalia îi primește cu plaja ei largă și apa limpede, cu vilele și blocurile noi ce dau mai multă strălucire orășelului înfrățit de veacuri cu marea. Îi impresionează bogatul trecut istoric desne care primesc la fața locului ample explicații. Îi impresionează și apa și soarele fierbinte pe care de mult le visează și pentru care au venit de departe.

Amintiri de neuitat le lasă și excursiile în localitățile înșirate de-a lungul întregului litoral: Techirghiolul, Eforie Nord cu frumoasa ialeză și vilele ce se înșiră ca niște mărgeli strălucitoare pe marginea străzilor, Mamaia, situată pe o masă imensă de sîdeți albastru cu toată podoaba ei fîurită de mîinile harnice ale poporului.

Pretutindeni marea i-a întîmpinat pe copiii proaspătă, le-a oferit minunății care le-au încîntat ochii și sulletele, le-au îmbogățit cunoștințele. Și, bineînțeles, le-a sporit admirația și dragostea pentru toată comoara de frumuseți și valori create în anii liberi și care duc în lumea întregă faima țării noastre.

prof. A. PARON

Popas..

Instantane

În aceste săptămâni mulți elevi lipsesc din orașele în care îi poți întâlni tot anul. Acum, adresele lor sînt împrăștiate în toată țara. Unii drumețesc de-a lungul și de-a latul patriei, alții se află în tabere la munte sau la mare. Dar nu puțini se află și în locurile natale: fie că s-au întors din excursii sau din tabere, fie că abia își așteaptă rîndul la plecare.

Am poposit zilele trecute la Buzău, să vedem cum își petrec însoritele zile de vară elevii aflați în oraș.

La aproape 2 kilometri de Buzău se întinde o pădure umbrăoasă, plină de flori, pe care localnicii o numesc „Crîngul Buzăului”. În dimineața cînd l-am vizitat, Crîngul răsună de glumele și cîntecele elevilor aflați într-una din taberele locale create pentru ei de secția orașenească de învățămînt. Programul excursiei lor în pădure era pe cît de variat, pe atît de plăcut și instructiv. Însoțiți de profesorul de științe naturale, elevii pomiseră să stabilească speciile de copaci, de flori și de păsări din Crîng. Apoi aveau să învețe un cîntec pionieresc, pentru ca după amiază să participe la un concurs fulger de ghicitori. O zi frumoasă, petrecută în aer liber, care le-a lărgit orizontul de cunoștințe și i-a reconfortat.

Nu prea departe de Crîng, pe malul apei Buzăului, am întâlnit un alt grup de copii: cei de la tabăra organizată la Școala de 8 ani nr. 8. Spre deosebire de primii, în locul pădurii răcoroase aceștia au preferat soarele și plaja. Și aici, numai veselie. Am asistat la cîteva demonstrații de gimnastică, la un concurs de înot, precum și la o lecție de înot pentru cei ce abia învățau această atrăgătoare disciplină sportivă. Am aflat de la profesorul de educație fizică al școlii că acum, în zilele vacanței, sportul este una din activitățile cele mai îndrăgite de elevi și că în programul taberei sînt prevăzute numeroase întreceri sportive în aer liber.

Într-un mod deosebit de plăcut este organizată activitatea de vacanță și în cadrul clubului care funcționează la Școala medie nr. 1. Cînd am poposit aici, erau la club vreo 60 de elevi. Unii se adunaseră în fața unei partide de tenis de masă, la care își disputau forțele 4 elevi din clasa a X-a. Pe terenul de sport (amenajat de elevi la începutul vacanței după toate regulile și prevăzută cu reflectoare montate tot de ei pentru meciurile în nocturnă), avea loc un spectaculos meci de fotbal.

Dar bogata activitate a clubului nu se mărginește la manifestările sportive. În ziua cînd l-am vizitat mai erau programate un moment literar despre opera lui Ion Agârbiceanu, vizite în întreprinderile orașului și la gospodăriile agricole colective, concursuri de poezii și cîntece, audiții muzicale etc.

Din programul zilnic de vacanță al elevilor din Buzău nu lipsesc nici

activitățile patriotice. Am întâlnit, bunăoară, un număr mare de elevi culegînd spice pe tarlalele gospodăriei agricole colective Lipia, din imediata apropiere a orașului. Alții plecaseră dis de dimineață la pădurea Frăsinet, cu scopul de a culege plante medicinale.

V-am înfățișat în cele de mai sus doar cîteva instantanee dintr-o zi de vacanță, dar elevii din orașul Buzău au și alte posibilități de a-și petrece în chip plăcut și instructiv zilele de vară, căci Secția de învățămînt și cadrele didactice au acordat o deosebită atenție acestei probleme. Spre deosebire de anii trecuți, cînd, în afara organizării excursiilor, elevii rămași în oraș erau lăsați să-și petreacă vacanța la voia întîmplării, în anul acesta s-au amenajat 14 tabere locale și un club. Aici lucrează cadre didactice și instructori de pionieri cu experiență, care știu să

îndrume cu pricepere activitatea elevilor în cadrul unor programe variate, interesante, desfășurate în special în aer liber. Afișe mari, răspîndite în școli și în întreg orașul, ca și stația orașenească de radio, popularizează acțiunile organizate în cadrul taberelor și al clubului, invitînd elevii fie la o vizită la Întreprinderea de mase plastice din oraș, fie la vizionarea unui film, fie la o plimbare în pădure sau la un meci de volei.

Firește că toate aceste măsuri, ca și dragostea și interesul cu care muncesc cadrele didactice și instructorii de pionieri, dau elevilor rămași în oraș posibilitatea de a se simți cu adevărat în vacanță, de a petrece laolaltă zile pline de farmec și bucurii.

MONICA VERDEȘ

Solemnitate

Odihnă activă

De cîtiva vreme, prin livezile tinere ale G.A.S. Zagăr din raionul Tîrnăveni — ne scrie prof. Ștefan Covrig — poți zări elevi și ulemiști de la școala medie „Al. Sahia” veniți pentru mai multe zile în tabăra de odihnă și muncă de aci. Școlarii au fost împărțiți în echipe de lucru și în singuri evidența pomilor săpați pe om și pe echipă. Munca se desfășoară cu spor și voioșie, întreruptă de pauze pentru odihnă. După terminarea ei, în atelierul de fierărie al gospodăriei agricole de stat elevii ascultă tășul sabelor, ca să fie gata pregătite pentru a doua zi. Apoi iau masa și dorm pentru a-și relaxe forțele.

Programul de după masă este variat și atractiv. Mulți lîneri iau drumul spre terenul de sport. Alții se îndreaptă spre biblioteca de la cîminul cultural, pentru a împrumuta cărți, preferînd ca loc de lectură grădina cu pomi de lîngă sediul gospodăriei. Aproape zilnic se fac excursii și plimbări în împrejurimi. De asemenea, elevii sînt oaspeții gospodăriilor țărănești. Ei admiră cu deosebire înălțimea camerelor destinate primirii oaspeților, ca și costumele de sărbătoare ale colecțiviștilor, lucrare cu artă.

Seata, după cînd, amatorii de televiziune și șah, ca și iubitorii cîntecului petrec în colectiv.

Cei 43 de elevi și ulemiști

de la școala medie „Al. Sahia” din Tîrnăveni care, la îndemnul organizației UTM din școală, au venit să-și petreacă o parte din vacanță în tabăra de muncă și odihnă sînt conștienți de faptul că aportul lor va fi folositor patriei.

★

Cele două săptămîni petrecute de elevii școlii medii din Murgeni, raionul Bîrlad, în tabăra de odihnă și muncă de la Epureni s-au scurs pe nesimțite — ne scrie directorul taberei. Ei au muncit cu plăcere pe ogoarele gospodăriei de stat, remarcîndu-se prin punctualitate și disciplină.

Activitatea în tabără a fost folositoare nu numai gospodăriei dar și elevilor, prin faptul că aceștia și-au însușit deprinderi de muncă practică, au avut posibilitatea să-și consolideze cunoștințele.

Dar timpul petrecut în tabăra de muncă a fost folosit și pentru recrearea și reconfortarea elevilor. Ei au făcut excursii, au participat la reuniuni cu program artistic, la jocuri turistice și sportive. Nu a lipsit nici tradiționalul loc de tabără.

Munca celor veniți în tabără la Epureni a sporit fondul bănesc al școlii rezervat pentru excursia pe care o vor face elevii ei la Iași, Vatra Dornei, Cluj, Brașov, Ploiești, Bacău.

Echipa artistică pregătește un nou dans

Un asemenea fluture ar vrea să aibă fiecare în insectarul său...

La punctele turistice

Galațiul, vechiul port dunărean, azi reînnoit și îmbogățit cu noi edificii social-economice, cu șantiere ce vestesc apariția unui puternic centru metalurgic, atrage numeroși vizitatori, printre care și foarte mulți elevi. Nu-i de mirare, de aceea, că lucrătorii de la Secția de învățămînt Galați se îngrijesc îndeaproape de buna primire a tinerilor oaspeți.

— Sosesc mereu la noi — ne-a spus inspectorul Mircea Strătilă — elevi din București și Sighișoara, de la Arad și Iași, din Constanța și din Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară. Toți vor să vadă șantierul Combinatului siderurgic, să se plimbe pe Dunăre, să viziteze Delta.

— În calitate de gazdă, ce oferiți vizitatorilor? — l-am întrebat pe tov. Strătilă.

— Fiecare grup de excursioniști vine cu un plan stabilit încă de acasă, ale cărui obiective

se află în raport cu particularitățile de vîrstă ale copiilor și cu caracterul excursiei. Desigur însă că oaspeții nu cunosc în amănunt tot ce pot vedea în regiunea și orașul nostru. De aceea am pregătit un număr de ghizi care, îndată ce sosesc grupele de tineri turiști, stau de vorbă cu conducătorii acestora și îi ajută să-și întocmească un itinerariu cît mai complet. De obicei, elevii care ne vizitează poposesc la Șantierul naval, la Uzinele „Nicolae Cristea”, la Complexul textil și bîncîntes, la șantierul Combinatului siderurgic. Încă de la începutul vacanței noi am luat legătura cu conducătorii acestor întreprinderi, stabilind de comun acord cum să fie primiți și conduși copiii prin atelierii și secții. De obicei ei sînt întîmpinați de cadre din conducerea întreprinderilor și de fruntași în întrecerea socială și primesc explicații

de la inginerii și tehnicienii cei mai competenți. Un alt obiectiv important al excursiilor îl constituie locurile legate de trecutul de luptă al clasei muncitoare. Elevii cunosc Galațiul ca un centru cu vechi tradiții revoluționare și sînt foarte interesați să vadă mărturiile care vorbesc despre aceste tradiții. De aceea îi conducem adesea la casele memoriale, precum și la muzeul care înfățișează Istoria P.M.R.

Desigur — a continuat tov. Strătilă — ne îngrijim și de buna cazare a copiilor. În acest scop am amenajat pentru ei dormitoare în cîteva școli din oraș.

După cum se vede, Secția de învățămînt a regiunii Galați se preocupă ca elevii excursioniști sosiți în regiune să fie bine primiți, să vadă tot ce este mai interesant. Credem însă că pe această linie se poate face și mai mult. Punctul

turistic, de pildă, este privit aici, după cît se pare, mai ales ca un loc de cazare. El poate și trebuie să fie însă și locul unde tinerii excursioniști iau cunoștință, cu ajutorul cadrelor didactice locale, ca și prin intermediul panourilor, al graficelor, al ilustrațiilor, de cele mai semnificative aspecte social-economice din regiune, căci aceasta le trezește interesul față de obiectivele vizitate și contribuie la fixarea celor văzute. Apoi, punctul turistic poate constitui și un loc de recreare. Copiii trebuie să găsească aici jocuri, materiale sportive, discursuri, așa ca ceasurile de popas să fie și ceasuri de desfășurare.

Extinzîndu-și preocuparea și în această direcție, Secția de învățămînt a regiunii Galați va reuși să amenajeze puncte turistice demne de acest nume.

B. IEȘANU

Zile de reconfortare

Elevii școlii de 8 ani din satul Galeș, raionul Curtea de Argeș, care rămîn în timpul verii în comună au și ei prilejul să-și petreacă în mod plăcut vacanța. Tabăra locală organizată aici le asigură participarea la variate activități recreative și educative.

Cu multă plăcere pregătesc copiii dansurile și cîntecele noi, versurile și ghicitoriile pe care le prezintă în cadrul serbărilor, al concursurilor ce le organizează. Fiecare din ei dorește să fie el „cel mai bun recitator”, „cel mai bun solist-cantor”, „cel mai bun dansator”, să cîștige el premiul pentru cel mai bun insectar sau ierbar.

Dar în cadrul taberei au loc și concursuri sportive, elevii puînd să se antreneze în diferite ramuri ale sportului. Le stau la dispoziție terenurile școlii amenajate pentru volei, fotbal, atletism etc.

Mult îndrăgite sînt excursiile și drumețiile. Copiii fac excursii la

dealul Dirstaru, la pădurea Aluniș, la stațiunea balneară Brădet, la exploatarea forestieră de pe valea Vilsarului. De asemenea, la începutul lunii august se va organiza o excursie la marile lucrări ce se desfășoară pe șantierul hidrocentralei de pe Argeș.

Tot în cadrul programului de vară, copiii vizitează gospodăria de stat din comună, participă la unele activități practice de combatere a dăunătorilor, la lucrări de întreținere a culturilor.

Prețutîndeni copiii sînt însoțiți de cadrele didactice ale școlii, care îi ajută să cunoască multilateral locurile ce le vizitează, să confecționeze piese pentru insectare și ierbare etc. După cum se vede și în imaginile pe care le reproducem mai sus, activitatea copiilor din satul Galeș în timpul vacanței este atrăgătoare și plină de veselie.

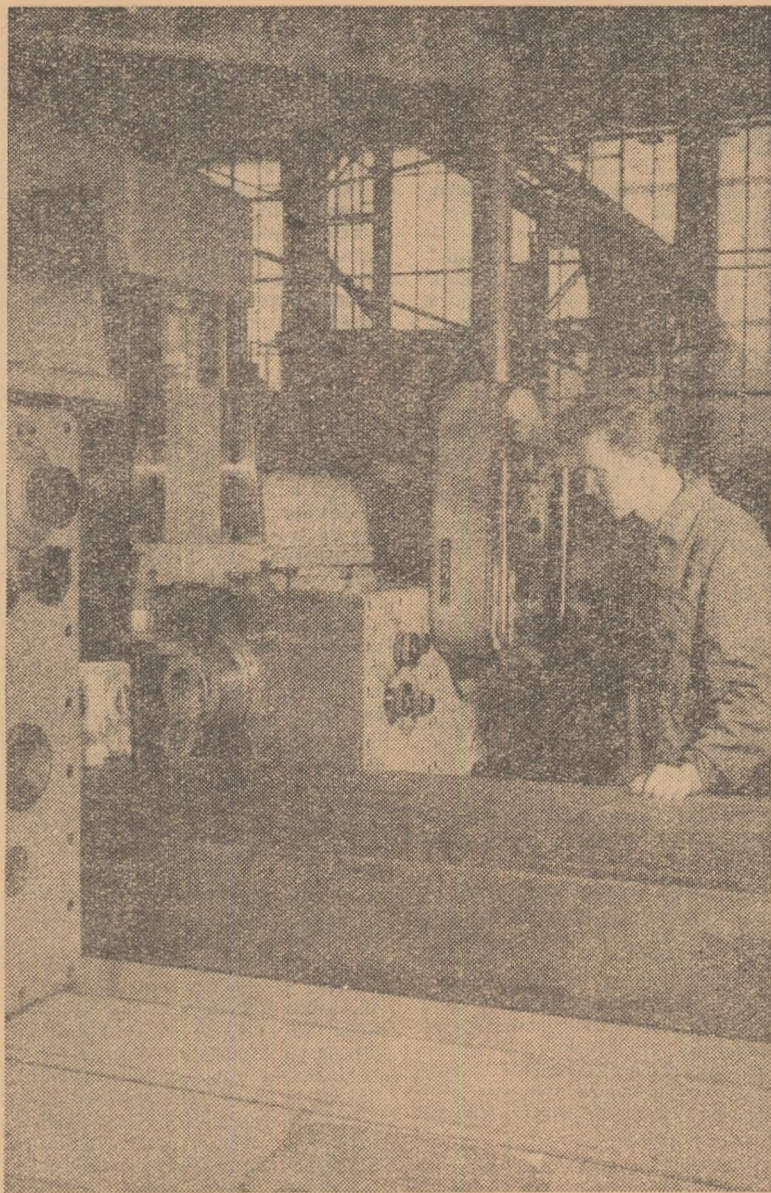
Practica în producție

Pentru a-și adânci cunoștințele și deprinderile practice în legătură cu tehnologia fabricației și controlul calității produselor, elevii grupului nostru școlar — Grupul școlar „Unirea” din Capitală — își efectuează practic în producție la câteva mari întreprinderi cum sînt uzinele „23 August”, „Timpuri Noi”, „Vasile Roaită” și „Electronica”, fabrica „Electroaparataj” etc.

Obiectivele specifice urmărite în cadrul practicii variază bineînțeles în funcție de specialitățile pentru care se pregătesc elevii și de volumul cunoștințelor dobîndite de ei la cursuri. De exemplu, elevii-strungari din anul I al școlii profesionale își consolidează deprinderile însușite în atelierul școlii, efectuînd lucrări la strungurile paralele. Viitorii tehnicieni pentru proiectare, elevii ai școlii tehnice, și-au început practica, efectuînd unele lucrări mai simple, ca de pildă desenarea în tuș a unor repere, completarea indicatoarelor tehnice și a tabelelor cuprinzînd piesele componente ale unor ansambluri, înscrierea cotelor și toleranțelor pe desen precum și aplicarea semnelor privind rugozitatea suprafețelor. Ei au trecut apoi la efectuarea unor documentații complete pentru diferite subansamble și ansamble de piese. Obiectivul principal al practicii elevilor anului I de la secția de radio-televiziune a școlii tehnice de muncitori de înaltă calificare este cunoașterea lucrărilor la banda de asamblare a receptorilor de radio și a televizoarelor Azur II, în timp ce absolvenții anului II de la aceeași secție efectuează operații de verificare, de ridicare a caracteristicilor și de control tehnic al receptorilor de radio și televiziune. La rîndul lor, viitorii electromecanici pentru mașini și utilaje, elevii ai școlii tehnice, sînt instruiți în munca de dispeceri și de controlori tehnici ai calității produselor.

Activitatea practică a elevilor este condusă cu o grijă deosebită, pentru a i se asigura un caracter riguros științific. Iată, de exemplu, cum se desfășoară munca electromecanicilor pentru mașini și utilaje. Ei au studiat mai întîi circuitul unei comenzi, respectiv planificarea, pregătirea și executarea acesteia în toate fazele, de la lansarea comenzii, elaborarea tehnologiei, efectuarea și controlul pînă la livrarea definitivă. Cu acest prilej și-au însușit noi cunoștințe și deprinderi privind emiteria comenzilor, utilizarea documentelor de evidență primară, calculul prețului de cost, alcătuirea graficului ciclic și a graficelor de livrare uniformă a lucrărilor pe repere și produse, pe muncitori și mașini, pe schimburi de maștri, pe secții și ateliere. De asemenea, au avut prilejul să se familiarizeze cu urmărirea desfășurării ritmice a lucrărilor, cu sarcinile pe schimb și înregistrarea acestora, cu evidența producției și a rezervelor de semifabricate, cu aprovizionarea atelierelor, cu colaborarea între secții și între ateliere.

Pentru a se instrui în activitatea de control, elevii participă la controlul materiilor prime, al semifabricatelor, al lucrărilor de montaj, al lucrărilor finite, se familiarizează cu construcția și funcționarea instrumentelor, aparatelor și dispozitivelor de măsură și control, efectuează lucrări în laboratorul de încercări mecanice, analize metalografice și măsurători de precizie.

La practică în uzinele „23 August” din București

Pentru realizarea obiectivelor multiple și complexe ale instruirii practice, o condiție de bază o constituie asigurarea unei legături strînse și permanente cu întreprinderile. În acest scop, încă înainte de terminarea cursurilor, școala a trimis întreprinderilor documentația necesară. Astfel întreaga muncă pe care o desfășoară elevii în întreprinderi poate fi legată strîns de cunoștințele teoretice dobîndite de ei în școală.

Totodată, pentru a asigura îndrumarea permanentă și controlul desfășurării practicii, conducerea școlii a format un colectiv compus din profesori de specialitate și profesori diriginți. Acest colectiv ține legătura cu conducerile întreprinderilor, cu șefii de secție și cu muncitorii pe lingă care sînt repartizați elevii în producție, urmărește dacă aceștia aplică normele privind tehnica securității muncii, dacă parcurg lucrările prevăzute în programele școlare și dacă se respectă graficul de rotație la locul de muncă. Ei se interesează deosebit de calitatea activității elevilor, de măsura în care această activitate contribuie la creșterea nivelului lor de cunoștințe și deprinderi în raport cu cerințele tehnicii moderne.

De asemenea, colectivul de profesori acordă o deosebită atenție întocmirii caietelor de practică și controlului periodic al acestor caiete, dînd îndrumările necesare pentru completarea lor cu schițe și cu descrierea concisă a operațiilor executate de către elevi.

Colectivul informează prin referate scrise conducerea școlii asupra felului cum se desfășoară practica, asupra frecvenței și disciplinei elevilor, asupra ținutei lor. În același timp, el ia în mod operativ, împreună cu conducerile întreprinderilor, măsuri pentru lichidarea dificultăților ivite pe parcurs.

Cu sprijinul efectiv al cadrelor din întreprinderi s-a reușit să se asigure o bună desfășurare a practicii elevilor la toate locurile de muncă, astfel încît probele de verificare de la sfîrșitul acestei perioade să ateste creșterea nivelului profesional al viitorilor muncitori și tehnicieni.

Ing. THEODOR NIȚULESCU
director adjunct al Grupului școlar metalurgic „Unirea” București

PERSPECTIVE LARGI ÎN ȘCOLILE DIN SECTORUL PETROL-CHIMIE

Industria petrolieră și chimică din țara noastră se dezvoltă într-un ritm accelerat, care o situează la un loc de frunte în cadrul economiei naționale. Numeroasele obiective construite în ultimul timp în acest sector, ca de pildă Complexul de reformare catalitică de la Brazi, Combinatul de cauciuc sintetic și produse petrochimice de la Onești, Combinatul chimic de la Borzești, complexele industriale de la Săvinești și Brăila, realizări tehnice de cel mai înalt nivel, cu un randament economic superior, constituie o adevărată minerie pentru poporul nostru.

Paralel cu dezvoltarea industriei petroliere și chimice are loc și o dezvoltare a învățămîntului profesional și tehnic de specialitate, chemat să asigure cadrele necesare acestui sector. Astfel, în noul an școlar vor funcționa 37 de școli profesionale și tehnice de petrol-chimie față de 31 care funcționau în 1960, iar numărul elevilor cuprinși în aceste școli va crește cu cca 70% față de anul 1960, ajungînd la un număr total de 14.000 elevi.

Școlile din sectorul petrol-chimie pregătesc tehnicieni, maștri și muncitori calificați în numeroase specialități: mecanici pentru întreținerea utilajului chimic și de rafinării, son-dori de foraje și extracție, mecanici pentru utilaj de extracție, laboranți, operatori chimisti, distilatori-rafinori pentru industria petrolului, operatori chimisti pentru fabricarea sodiei și a produselor coloristice, operatori chimisti pentru industria celulozei și hîrtiei, operatori chimisti pentru fabricarea amoniacului, acidului azotic și sărurilor etc. În ultimii ani, ca urmare a permanentului progres tehnic, nomenclatorul de meserii studiate în școlile profesionale și tehnice din sectorul petrol-chimie s-a lărgit cu noi specialități. Astfel, aceste școli au început să pregătească și operatori pentru instalațiile de chimizare a țiteiului și gazelor, pentru fabricarea cauciucului, pentru fabricarea maselor plastice și a fibrelor chimice, mecanici pentru aparate de măsură și automatizare în industria petrolului și chimiei etc.

În același timp, dat fiind gradul înalt de mecanizare și automatizare a noilor uzine și combinate chimice, Ministerul Învățămîntului împreună cu Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei au luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea programelor școlare conform progresului tehnic.

Dacă în anii trecuți majoritatea cadrelor de muncitori calificați pentru acest sector primeau o pregătire tehnologică în care predominau cunoștințele din domeniul chimiei, în ultimul timp se acordă o deosebită atenție pregătirii lor în domeniul mecanic-energetic. Totodată viitorii operatori chimisti trebuie să-și însușească bogate cunoștințe de mecanica fluidelor, de electrotehnică și electronică, să studieze construcția și funcționarea aparatelor de măsură și control, să cunoască nu numai procesele fizico-chimice ce au loc în automatizarea producției, dar și reglarea automată a proceselor tehnologice. În acest scop s-au luat măsuri pentru îmbunătățirea planurilor și programelor școlare prin introducerea unor noi obiecte de studiu, prin sporirea numărului de ore la unele obiecte ca mecanica tehnică, electrotehnica și electronica, aparate de măsură și automatizare etc.

Odată cu creșterea numărului de elevi și îmbunătățirea continuă a conținutului procesului de învățămînt, are loc și dezvoltarea bazei materiale a școlilor profesionale și tehnice ale M.I.P.C., îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale elevilor din aceste școli. Astfel s-au înființat două noi grupuri școlare, unul la Craiova și altul la Suceava, în care vor fi pregătiți muncitori calificați, tehnicieni și maștri care vor deveni operatori chimisti pentru chimizarea țiteiului și a petrolului, son-dori pentru foraj-extracție, mecanici de pompe și compresare, mecanici de aparate de măsurare și automatizare, mecanici pentru instalații de utilaj chimic și rafinării etc. Noile grupuri școlare au câte 16 săli de clasă, ateliere, laboratoare. Pe lingă ele vor funcționa internate avînd fiecare o capacitate de 600 de locuri, cantine cu câte 1.000 de locuri, cluburi, biblioteci etc. De asemenea în anul școlar care va începe în curînd vor fi date în folosință peste 40 săli noi de clasă, circa 30 de ateliere și laboratoare noi, aproape 2.000 locuri în internate. Pe lingă numeroase școli se amenajează cluburi, baze sportive etc.

Toate acestea vor asigura elevilor din școlile sectorului petrol-chimie condiții dintre cele mai bune de studiu, le vor da posibilitatea să dobîndească o pregătire teoretică și practică înaltă, la nivelul tehnicii moderne.

GHEORGHE D. MATEIANU

Noua promoție

De curînd au fost repartizați în producție muncitorii celei mai tinere promoții — absolvenții din acest an ai școlilor profesionale și

tehnice. Iată, transmise de unul din corespondenții noștri, prof. Dumitru Cruceană din Pitești, relatări în legătură cu acest eveniment.

Majoritatea absolvenților secției de timplari pentru mobilă ai Școlii de meserii din Pitești au fost repartizați în producție la Combinatul de industrializare a lemnului din localitate, care a intrat în producție în acest an și este dotat cu utilaj modern de cea mai înaltă tehnicitate. Imediat după repartizare, absolvenții au fost invitați să lucreze. I-au primit viitorii lor tovarăși de muncă, dintre care unii le-au fost colegi, absolvînd școala de meserii cu un an sau doi în urmă. Aceștia le-au prezentat procesele tehnologice pe faze și operații ale fabricării diferitelor garnituri de mobilă și le-au demonstrat tehnica mînuirii diferitelor mașini și agregate complexe în legătură strînsă cu fluxul fabricației de serie.

Vizitarea combinatului, primirea călduroasă făcută de muncitorii, tehnicienii și inginerii acestuia, cunoașterea activității foștilor lor colegi au întărit încrederea absolvenților din noua promoție că vor putea răspunde cu cinste sarcinilor, chiar din primele luni ale activității în producție.

Viitorii specialiști ai industrializării lemnului

Pe un neînțeles, căruia termenul de muncitor forestier sau muncitor pentru industrializarea lemnului îi sugerează încă truda vechilor tăietori de lemne sau a lucrătorilor la gaterile primitive, îl uimește și îl încîntă tot ceea ce se întîmplă astăzi pe parcursul prelucrării lemnului — începînd cu tăierea copacilor cu ajutorul fierăștraielor electrice și terminînd cu asamblarea și finisarea pieselor de mobilier. Acest complex proces automatizat cere, firește, muncitori cu înaltă calificare, cu un larg orizont profesional, cu bogate cunoștințe tehnice. Asemenea muncitori pregătesc centre școlare forestiere și școlile de industrializare a lemnului din București, Curtea de Argeș, Rîmnicul Vilcea, Piatra Neamț, Cimpulung, Suceava, Tg. Mureș, Arad, Caransebeș, Năsăud, Timișoara, Blaj, Codlea, Sibiu, Satu Mare, Sighet, Brănești (regiunea București), Cîmpeni (regiunea Cluj) Băița-Plai (regiunea Crișana), Gugești (regiunea Galați), Cheorghieni (regiunea Mureș-Autonomă Maghiară).

Să pătrundem acum, în toila pregătirii pentru noul an școlar, în

clădirea spațioasă, modernă, a Centrului școlar forestier din București. Sînt în plină desfășurare lucrările în vederea punerii la punct a celor trei cabinete-laborator ale centrului școlar: cabinetul de tehnologia fabricării produselor din lemn și de tehnologia materialelor, cabinetul de electrotehnică și fizică și cabinetul de mecanică și rezistența materialelor. În cabinetul de tehnologie putem urmări în miniatură, pe machete, întreg procesul de prelucrare a lemnului, începînd cu amplasarea mașinilor, trecînd prin diferitele stadii de prelucrare a lemnului și terminînd cu metode de finisare și piese finite. La fel de bogat înzestrate, celelalte cabinete cuprind machete în stare de funcționare, planșe și scheme tehnologice, mașini și piese secționare etc.

Instruirea elevilor în cabinete alternează cu instruirea lor în producție, la marile combinate de industrializare a lemnului și la fabricile de mobilă. De pildă, numeroși elevi sînt instruiți la Combinatul pentru

industrializarea lemnului de la Pipera. Intervenția omului se face simțită aici mai ales la determinarea programului fabricației unui nou produs și la reglarea proceselor tehnologice de la tablourile de comandă.

Primind o instruire temeinică în cabinetele-laborator și în producție, elevii școlii profesionale din cadrul centrului școlar, care se pregătesc pentru a deveni muncitori în specialitatea timplari de mobilă și articole tehnice, cit și elevii școlii tehnice de personal tehnic — absolvenți cu diplomă de maturitate ai școlilor medii care vor deveni tehnicieni silvicultori, vor putea răspunde din plin sarcinilor realizării unei producții sporite, pentru bunăstarea oamenilor muncii. Ei își însușesc, sub îndrumarea inginerilor specialiști, cele mai noi procedee de producție din industria lemnului și, aplicîndu-le în practică sub îndrumarea muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de la

marile combinate și fabrici, devin în același timp cunosători în mecanica mașinilor de prelucrare a lemnului, artiști care dau forme moderne materialului, transformîndu-l în mobilă, ca și specialiști în chimia materialelor de finisare a produselor din lemn, în special în chimia poliesterilor, care în tehnologia modernă iau tot mai mult locul finisării cu nitrolac.

Vizitele efectuate în această vacanță la diferite combinate de industrializare a lemnului au făcut pe mulți absolvenți ai școlilor de 8 ani și ai școlilor medii de cultură generală să se orienteze către profesiile din sectorul forestier și de industrializare a lemnului. Toți cei ce doresc să îmbrățișeze aceste profesii interesante, strîns legate de tehnica cea mai modernă, se pot orienta către Centrul școlar forestier din Capitală sau către celelalte centre școlare forestiere existente în țară, siguri că, alegînd acest drum, vor avea în viitor deosebite satisfacții materiale și morale.

Cîteva considerații privind modul de organizare a examenului de maturitate

Nu de mult, absolvenții școlilor de cultură generală au dat examenul de maturitate, mijloc important de verificare a nivelului atins în pregătirea lor teoretică și practică. Acest examen prezintă o deosebită importanță în viața școlii și societății. El este în același timp prilej de verificare a muncii desfășurate de cadrele didactice în decursul anilor, ca și a măiestriei lor pedagogice de examinatori. Examenul de maturitate apreciază nu numai volumul de cunoștințe și deprinderi cu care școala i-a înarmat pe elevi, dar și gradul de maturizare la care au ajuns aceștia, concretizat în capacitatea lor de a abstractiza, analiza și sintetiza, în concepția pe care și-au însușit-o, în posibilitatea de a interpreta științific fenomenele naturii și ale societății, precum și în armătura de convingeri comuniste cu care pornesc în viață.

Este justificată, deci, preocuparea Ministerului Învățămîntului pentru buna organizare a examenului, preocupare reflectată în instrucțiunile de principiu și de metodă publicate anul trecut și anul acesta. Foarte prețioase sînt indicațiile din prima parte a materialului respectiv (1962), privitoare la „necesitatea de a se acorda atenție principalelor probleme prevăzute în programele școlare, evitîndu-se interogarea candidaților din chestiuni de amănunt nesemnificative”. Valoroasă este de asemenea și încercarea de a se preciza chiar aceste probleme la diferite discipline ca istoria Romîniei, fizica, bazele darwinismului, ca și măsura de a se examina în zile diferite, pe grupe de obiecte logic corelate prin conținutul lor. Această măsură, care asigură desfășurarea justă din punct de vedere pedagogic a examenului, apare pentru prima dată în istoria examenului de maturitate din țara noastră. S-a dat elevilor, prin aceasta, posibilitatea să se concentreze asupra unui volum de cunoștințe strîns legate între ele ale unor discipline înrudite, pe de o parte umaniste (limbă, istorie, socialism științific) și pe de altă parte realist-științifice (matematică, fizică, chimie). Totodată, s-a înlesnit profesorului posibilitatea de a aprecia în mod real tocmai maturitatea elevului, prin urmărirea măsurii în care acesta a ajuns, în cadrul unor sisteme de cunoștințe, la o privire unitară, sintetică, asupra multiplicității fenomenelor, văzute prin diferitele fațete ale obiectelor de studiu înrudite.

Ca urmare s-au creat o serie de condiții mai bune pentru desfășurarea examenului, ceea ce s-a reflectat în rezultatele acestuia. Într-adevăr, examenul de maturitate ce a avut loc recent s-a desfășurat mai bine decît în anii trecuți. El a dat comisiilor posibilitatea de a verifica mai adînc pregătirea elevilor, prețuire care s-a dovedit de asemenea mai bună, oglîndind progresele făcute an de an de școlile noastre.

Instrucțiunile, așa cum sînt alcătuite în prezent, au însă o serie de neajunsuri.

Unul din acestea decurge din faptul că, în prezent, conceptul de cultură generală și nivelul la care trebuie să ajungă absolventul unei școli de cultură generală nu sînt precis delimitate, fapt care se reflectă și în alcătuirea programelor și a manualelor școlare (aspecte semnalate în presa de partid și de specialitate: „Știința”, „Lupta de clasă”, „Contemporanul”, „Revista de pedagogie”, „Gazeta învățămîntului”). Programele și manualele sînt de multe ori inaccesibile datorită supraîncărcării lor, vîdînd o tendință netă spre formarea unor adevărați specialiști în diferite domenii și împietînd, tocmai prin aceasta, asupra formării deprinderilor specifice cercetării în diferite domenii, ca și asupra formării interesului pentru cunoașterea și cercetarea domeniilor respective.

S-a plecat de la premiza că, întrucît în organizarea învățămîntului superior trebuie să se țină seama de nivelul înalt la care a ajuns în prezent dezvoltarea științei și culturii, absolvenții școlii de cultură generală trebuie să atingă exact nivelul la care a ajuns cunoașterea științifică în toate domeniile de cercetare, pentru a putea face față învățămîntului superior. S-a făcut abstracție de faptul că școala de cultură generală este în

clipsă de față o școală de masă și că, după cum este și firesc, numai un procent al absolvenților acestei școli se îndreaptă către învățămîntul superior, ceilalți urmînd să intre în producție fie direct, fie în urma absolvirii unei școli cu profil tehnic-profesional.

Tocmai pentru că noțiunea de cultură generală nu e bine precizată, credem că este nepotrivit să se lase pe seama examenatorilor să fixeze singuri ceea ce consideră probleme principale din disciplina respectivă. Or, pînă acum lucrurile așa s-au întîmplat, din cauza caracterului neprecis al instrucțiunilor cu referire la proba examenului oral de matematică, romînă și, într-o măsură oarecare, de socialism științific.

Astfel, la matematică, după ce s-au fixat cu precizie unele elemente foarte importante, ca: „să se dea spre rezolvare exerciții și probleme, fără să se ceară demonstrații, iar biletele să conțină fie două probleme, fie o problemă sau un exercițiu”, s-a specificat: „candidații vor fi examinați din materia claselor VIII-XI, insistîndu-se mai mult asupra cunoștințelor prevăzute în programele claselor X-XI”. Ce trebuia să se lase deoparte din materia claselor a VIII-a și a IX-a și cum urma să se reflecte în bilete această recomandare atît de generală și vagă, de a se insista mai mult asupra cunoștințelor claselor a X-a și a XI-a?

La limba și literatura romînă s-a prevăzut ca elevii să fie examinați din materia studiată la clasele VIII-XI: „formarea limbii romîne, manifestările culturale importante de pe teritoriul țării noastre în secolele XIV-XVI, literatura romînă din sec. al XVII-lea și al XVIII-lea, literatura romînă din sec. al XIX-lea și al XX-lea pînă astăzi”. Dacă pentru problemele de teorie literară s-au dat cîteva vașe indicații, menționîndu-se că în analiza operelor literare candidații trebuie să „ilustreze principalele probleme de teorie literară: caracterul realist și progresist al literaturii, caracterul popular, superioritatea metodei realismului socialist, partinitatea comunistă a literaturii actuale, particularitățile artistice ale operei literare etc.”, pentru materia claselor a IX-a și a X-a nu s-a dat nici o indicație de autori și opere la care să se oprească examenatorul. Afirmația „se va pune accentul pe interpretarea științifică a bogatului conținut de idei progresiste ale literaturii sec. al XIX-lea, în care se reflectă lupta poporului pentru eliberarea socială și națională, protestul împotriva asupritorilor, dragostea pentru patrie, frumusețile și bogățiile ei” privește mai mult pe candidat decît pe examinator. Toți scriitorii studiați pot fi cuprinși în aceste aprecieri și toate operele studiate intră într-una sau alta din aceste tematici.

Recomandările referitoare la literatura de după 23 August 1944 presupun că toți cei 29 de scriitori studiați în clasa a XI-a trebuiau să alcătuiască obiectul examinării. („Trebuie cunoscute realizările scriitorilor noștri contemporani în domeniul poeziei, prozei, dramaturgiei și criticii literare”). Deci, chiar și scriitorii și operele studiate la capitolul „Alți scriitori” (în afara celor 29), și care s-au predat cite 8-10 într-o oră (conform indicațiilor programelor) au devenit, în urma instrucțiunilor, obiect al examinării la examenul de maturitate (ne referim la criticii literari). La cîți și la care dintre cei 29 de scriitori trebuia să se oprească examenatorul, căci programa și manualul nu stabilesc nici o ierarhie a lor, iar mulți dintre ei au fost tratați — conform programelor — într-o singură oră, ceea ce desigur a dăunat fixării lor temeinice.

De altfel, dacă s-a ajuns la părerea unanimă că programa clasei a XI-a a fost supraîncărcată, ceea ce a determinat parcurgerea în viteză a unui material prea vast, nu înțelegem de ce tocmai la acest obiect instrucțiunile au ezitat să dea precis o listă a autorilor și operelor asupra cărora trebuia să se fixeze examenatorul, așa cum s-a făcut pentru limbile rusă, franceză, germană, engleză.

Timpu de trei săptămîni acordat de la absolvire pînă la examenul de maturitate nu a putut fi folosit întotdeauna fructuos nici de profesor, în prima etapă cînd a organizat îndrumarea colectivă a elevilor, nici de elevi,

în studiul lor individual. Din cauza instrucțiunilor neprecise, absolvenții au fost obligați să revadă pentru obiectul „Limba romînă” peste 1100 de pagini de manual, la care s-a adăugat reluarea unora dintre operele care le erau mai puțin prezente în memorie, studiate în anii anteriori, pe cînd la celelalte obiecte (fizică, chimie etc.) ei au obligația de a repeta numai manualul respectiv, căci limba romînă e singurul obiect din planul de învățămînt în care manualul este numai un punct de plecare, elevii trebuind să parcurgă mii de pagini cu lectura operelor cerute de programă.

Iată de ce considerăm indispensabil să se fixeze pentru anul viitor, în instrucțiuni suplimentare, atît autorii cit și operele din care candidații vor fi examinați. S-ar putea recomanda măcar ca elevii să se oprească numai la operele prevăzute pentru analiza literară. S-ar elimina în felul acesta 30 de opere literare asupra cărora elevii nu ar mai trebui să-și îndrepte atenția, ceea ce le-ar usura mult munca.

Precizarea unei programe analitice cu indicarea autorilor și operelor din care ar urma să se examineze ar înlătura și caracterul subiectiv al alcătuirii biletelor de examinare orală, ar determina unitatea de exigență a tuturor comisiilor și ar asigura respectarea recomandărilor din introducerea instrucțiunilor, referitoare la alegerea problemelor principale pentru examinarea candidaților.

Pentru ca pe viitor examenul să se desfășoare în spiritul instrucțiunilor Ministerului, pentru ca toți ce este nou și progresist în principiile de organizare a examenului de maturitate să fie tradus în viață, și metoda lui ar trebui să fie, credem, alta. Observăm că ea rămîne cea transmisă prin tradiție, în sensul că fiecare profesor examinează separat, în cadrul subcomisiei umaniste sau realist-științifice, după un șir de teme pe care și le-a fixat, ținînd mai mult sau mai puțin seama de înlăturarea amănuntului.

Credem că, dacă subiectele la grupa de obiecte romînă, istorie, socialism științific ar fi fixate în comun, în colectivul profesorilor respectivi, și ar cuprinde probleme generale, tangente cu toate aceste discipline, s-ar face un serios pas înainte, care ar corespunde cu cea mai potrivită înțelegere a noțiunii de cultură generală.

Nenumărate probleme ar putea asigura verificarea maturizării candidaților, oglîndită în desprinderea esențialului, în interpretarea științifică a fenomenelor și în corelarea cunoștințelor din cadrul unor discipline organice înrudite, ceea ce ar însemna o adevărată sinteză, care depășește cadrul cunoștințelor unui singur obiect.

Dăm cîteva exemple de probleme pe care le considerăm de bază pentru cultura generală a absolvenților și care ar putea alcătui subiectele biletelor fixate în colectivul sus amintit:

1. a) Cauzele și desfășurarea revoluțiilor de la 1848 în țările romîne (istorie).

b) Învățătura marxist-leninistă despre revoluția burgheză-democratică — desăvîrșirea acestei revoluții sub conducerea proletariatului (socialism științific).

c) Caracterul literaturii pașoptiste — concepția despre literatură, strînsa legătură dintre lupta politică și operele create, caracterul militant al acestor opere etc. (limba și literatura romînă).

2. a) Războaie drepte și nedrepte în trecutul țării noastre (istorie).

b) Învățătura marxist-leninistă despre război (socialism științific).

c) Războaie drepte oglîndite în literatură — Eminescu, Alecsandri, Coșbuc. Războaie nedrepte oglîndite în literatură — „Întunecare” de Cezar Petrescu, „Ultima noapte de dragoste, intîia noapte de război” de Camil Petrescu, „Negura” de Eusebiu Camilar (limba și literatura romînă).

3. a) Ștefan cel Mare — Lupta împotriva jugului turcesc (istorie).

b) Rolul personalității în istorie (socialism științific).

c) Figura lui Ștefan cel Mare în poezie — Alecsandri, Bolintineanu. Figura lui Ștefan cel Mare

în proză — Grigore Ureche, Delavrancea, Sadoveanu (limba și literatura romînă).

La fel pot fi fixate și alte probleme: lupta pentru pace, industrializarea socialistă a țării, transformarea socialistă a agriculturii, conținutul culturii burgheze, conținutul culturii socialiste etc.

Fixarea în comun a subiectelor determină eliminarea amănuntului, luarea în considerare a problemelor generale, a căror tratare poate reflecta puterea de sinteză a candidaților și corelația cunoștințelor, deci cultura lor generală.

Se ridică o serie de probleme și în legătură cu subiectele lucrărilor date la examenul de maturitate. În ultimul timp acestea sînt tot mai mult în atenția Ministerului Învățămîntului, deoarece modul de tratare a lor îi ajută pe examinatori să-și facă o părere exactă asupra nivelului de pregătire a absolvenților școlii de cultură generală. De aceea, alegerea temelor pentru lucrările scrise se face cu mai mult discernămint. În anul acesta, de pildă, s-a pus capăt tradiției de a se da spre tratare subiecte de sinteză de felul „Lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii oglîndită în literatură”, „Industrializarea socialistă a țării oglîndită în literatură” etc., care presupuneau doar memorarea mecanică a unor lucrări gata pregătite și nu-i puneau pe candidați în situația de a ajunge ei înșiși la idei generalizatoare, de a demonstra gradul de maturizare a gîndirii lor. Dimpotrivă, subiectele date la această sesiune i-au obligat pe candidați să privească operele literare dintr-un unghi nou, să facă asociații noi și să tragă, pe această bază, concluziile necesare. Astfel, prima temă — „Forța creatoare a masei oglîndită în epica noastră contemporană” — a cerut elevilor să-și precizeze noțiunea de forță creatoare a masei și s-o urmărească în cadrul unor opere privite dintr-o nouă perspectivă. Subiectul al doilea — „Natura și omul în creația poetică a lui Eminescu și Coșbuc” — a oferit pentru prima dată prilejul tratării a doi scriitori, cuprinși într-o unitate sintetică (pînă în prezent se dădea spre tratare opera unui singur scriitor, adesea bînuind dinainte de elevi).

Este necesar, însă, ca pe viitor să se dea o atenție mai mare felului în care sînt formulate subiectele pentru lucrările scrise. Spunem aceasta deoarece formularea subiectelor la lucrările scrise n-a fost suficient de clară și a determinat multiple interpretări. Astfel, primul subiect a prilejuit o considerare diferită de către candidați a termenului „contemporan”, ceea ce s-a văzut clar în lucrări. Unii din ei au considerat termenul în accepțiunea legată de periodizarea literaturii (sugerată de titlul manualului de clasa XI-a), socotind că este vorba atît de literatura dintr-una sau două războaie mondiale, cît și de literatura de după 23 August 1944. Alții, oprindu-se asupra termenului obișnuit, curent al cuvîntului, așa cum îl fixează Dicționarul limbii romîne au prezentat numai aspecte ale literaturii de după 23 August 1944.

Formularea celui de al doilea

Formularea celui de al doilea

Formularea celui de al doilea

Formularea celui de al doilea

subiect a făcut ca mulți candidați să trateze separat tema naturii și separat tema omului, cu toate implicațiile ei.

O formulare mai nimerită a textului ar fi fost „omul în cadrul naturii” sau „legătura dintre om și natură” în opera poezilor respectivi.

O altă problemă care ar trebui ridicată în legătură cu examenul de maturitate este aceea a situației speciale a candidaților proveniți de la școlile cu instruire practică în producție.

În afară de faptul că au fixat o probă în plus, care s-a adăugat pe lângă celelalte, premergătoare examenului de maturitate, „proba practică” dintre 25 mai — 1 iunie, desfășurată în ordinea programată special, instrucțiunile nu au ținut seama că, din totalul orelor planului de învățămînt al ciclului mediu, un număr de aproape o mie de ore au fost consacrate activității în producție și disciplinelor legate de aceasta.

Astfel, în comparație cu celelalte școli de cultură generală, la școlile cu instruire practică în producție planul de învățămînt prevede la latină, în clasa a IX-a, o singură oră săptămînală în loc de două, la romînă, la clasa a X-a umanistică, 3 ore săptămînală în loc de 4, la rusă, la clasa a X-a, 2 ore în loc de 3. Numărul înjumătățit de ore la limba latină în clasa a IX-a, cînd se pun bazele însușirii mecanismului limbii — morfologia și sintaxa — are repercusiuni pînă la absolvire pentru că, deși la clasele a X-a și a XI-a numărul de ore este egal, elevii se găsesc în fata unor mult mai mari dificultăți în traducerea textelor din manuale și programe identice cu celelalte școli.

De asemenea, pentru predarea bogatei literaturii romîne prevăzute de programa clasei a X-a, o oră săptămînală în minus reprezintă foarte mult, creînd greutate în adîncirea și fixarea materialului de către elevi, care s-au găsit și de data aceasta, în cadrul examinării la limba romînă, nedreptăți.

Credem că în viitor ar fi bine să se organizeze comisii separate pentru absolvenții școlilor cu instruire practică în producție, pentru a se asigura o apreciere obiectivă a eforturilor și a posibilităților lor, considerate în lumina timpului pe care l-au avut la dispoziție.

Și, în sfîrșit, o ultimă problemă: ar fi necesar ca instrucțiunile pentru examenul de maturitate să apară încă de la începutul anului școlar și nu cu o lună înainte de examen, cum s-a întîmplat anul acesta, pentru a se putea asigura orientarea muncii elevilor către revederea problemelor prevăzute în programa de maturitate. Pentru aceasta se cere o tratare egală a obiectelor în cadrul instrucțiunilor, dîndu-se pentru fiecare o programă analitică precisă și minuțios defalcată, care să înlesnească atît munca de pregătire, cît și asigurarea în bune condiții a conținutului examinării orale, a formulării subiectelor și a înlăturării caracterului de subiectivitate în alegerea lor.

Prof. VIORICA FARCAȘIU
MIRCEA HANDOCA

Lucrări practice în laboratorul de fizică

Pentru definiții corecte

Cadrele care predau disciplinele științifice și de cultură generală în învățământul superior fac, de la an la an, tot mai numeroase constatări pozitive cu privire la nivelul de pregătire a noilor studenți, absolvenți ai școlilor de cultură generală. Aceștia cunosc bine aplicațiile în producție ale unui număr însemnat de legi și principii științifice, au căpătat deprinderea de a rezolva probleme cu elemente tot mai complexe, cunosc o serie de procese din domeniul fizicii nucleare etc.

Alături de aceste constatări pozitive observăm însă în pregătirea studenților și unele deficiențe. Constatăm astfel uneori că absolvenții școlilor medii și-au însușit o serie de definiții neriguroase sau chiar eronate, că unele din cunoștințele lor au un caracter dogmatic, care îi împiedică să-și contureze noțiunile la un nivel superior, că nu au destulă siguranță în folosirea sistemelor de unități. Unii absolvenți ai școlilor medii nu văd suficient de limpede legăturile existente între fapte și fenomene chiar în cadrul aceleiași discipline și alunecă desul de ușor pe panta unor raționamente greșite.

Desigur, toate aceste probleme nu pot fi cuprinse într-un singur articol. Îmi propun să mă opresc deocamdată numai la modul cum se predau în școala medie unele definiții. Mă voi referi, pentru început, la noțiunea de „sens al curentului electric”.

Nu toți absolvenții școlilor medii cunosc fenomenul inducției electromagnetice. N-am întâlnit însă până acum absolvenți care să nu știe că există două sensuri ale curentului electric: unul „tehnic” și unul „real”. Simpla punere în opoziție a acestor două noțiuni — „tehnic” și „real” — este suficientă pentru a ne da de gândit. Dicționarul limbii române literare contemporane arată că este „tehnic” ceea ce „se referă la tehnică”, adică la „totalitatea uneltelor și practicilor producției, dezvoltate în decursul istoriei, permițând omului să acționeze asupra naturii înconjurătoare cu scopul de a obține bunuri materiale”. Pot toate acestea să stea în opoziție cu noțiunea de „real”? De unde vine atunci această confuzie? Din ușurința cu care folosesc unii oameni cuvinte al căror înțeles nu-l precizează. Unul din aceste cuvinte este și cuvântul „tehnică”. Am asistat, în cadrul practicii pedagogice a studenților, la o lecție în care o profesoară vorbea de „mașini simple în tehnică și agricultură”, confundând „tehnică” cu „industria”.

Procesul prin care s-a ajuns la opoziția între „tehnic” și „real” în cazul discutat trebuie să fi fost următorul. În teoria fenomenologică a cimpului electromagnetic vorbim de sarcini electrice mobile fără să ne intereseze, de la caz la caz, care sînt sarcinile care se deplasează. Curentul electric este o deplasare de sarcini. Așa cum era firesc s-a considerat ca sens pozitiv, pentru curentul electric, sensul în care se deplasează sarcinile pozitive sub acțiunea cimpului în conductor. Ulterior, în special prin dezvoltarea electronicii, s-a simțit nevoia să se considere și sensul de mișcare al purtătorilor de sarcină. Cum în tuburile electronice cu vid, care au fost primele folosite pe scară mare, purtătorii de sarcină sînt electronii și cum tot aceștia sînt purtătorii de sarcină mobili în conductorii metalici, s-a simțit nevoia de a se considera, pe lângă sensul curentului, și sensul de mișcare al purtătorilor mobili de sarcini, în speță, în acest domeniu extrem de restrîns, electronicii. Sensul de mișcare al electronilor în metale și în tuburile cu vid a devenit astfel „sensul real” al curentului (!) iar sensul clasic al curentului, necesar pentru stabili-

rea legăturii cu cimpul magnetic și forțele electromagnetice, a devenit „sensul tehnic”. (Tehnică e cea care a avut nevoie de schimbarea sensului și tocmai ei i se atribuie sensul convențional adoptat în știință!).

Care este soluția? După mine ar fi următoarea:

Distincția care trebuie făcută nu este aceea între sensul tehnic și sensul real al curentului, ci între sensul curentului electric și sensul de deplasare a purtătorilor de sarcină. Sensul curentului electric este convențional, el se asociază după o regulă sensului convențional al liniilor de cîmp magnetic. Desigur, regula de asociere și convențiile adoptate pentru sensul curentului și al liniilor de cîmp trebuie să fie astfel alese ca forțele electromagnetice și electro-dinamice să aibă sensul real dat de experiență. Dacă alegem ca sens al curentului în receptori sensul de la polul pozitiv al sursei la polul negativ, și dacă alegem ca sens pozitiv al liniilor de cîmp magnetic sensul indicat de polul nord al unui mic ac magnetic în echilibru stabil în cîmp, regula de asociere este regula burghiului drept.

Sensul curentului electric coincide în acest caz cu sensul de deplasare a purtătorilor de sarcină pozitivă. De la început și bine să precizăm că, dacă în conductorii metalici purtătorii de sarcină sînt electronii, în electrolizii purtătorii de sarcină sînt ionii, iar în gaze și ionii și electronii. Se poate aminti că în semiconductorii solizi, pe lângă purtătorii de sarcină negativă — electronii — apar și purtătorii de sarcină pozitivă mobili, de tip special — lacunele (goluri). În fine, trebuie amintit că efectul deplasării unor purtătorii de sarcină negativă într-un sens e echivalent cu efectul deplasării, în sens contrar, a unor purtătorii de sarcină pozitivă și aceasta datorită relativității mișcării și faptului că într-un element de volum străbătut de curent staționar (continuu) densitatea volumică de sarcină este nulă. Astfel elevul se obișnuiește cu relativitatea mișcării în raport cu sistemul de referință ales și se familiarizează cu invariabilitatea legilor fizice față de sisteme inerțiale. Sensul de deplasare a purtătorilor de sarcină poate fi pus în evidență la studiul electrofiziei, la studiul descărcărilor în gaze, la studiul tuburilor electronice.

În acest fel opoziției logice dintre „tehnic” și „real” îi substituim legătura logică între explicarea macroscopică și microscopică a acelorași fenomene.

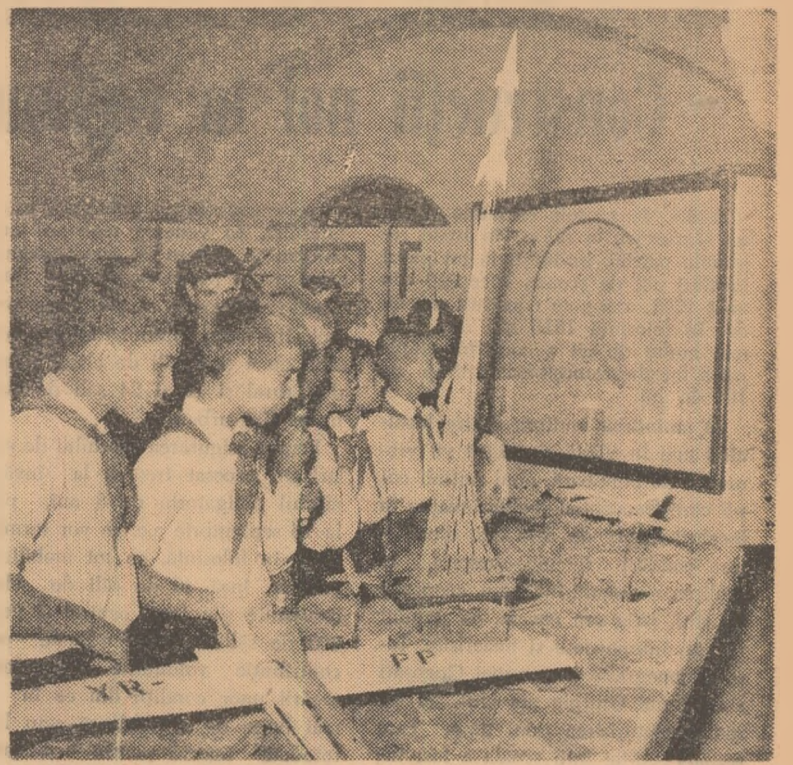
O a doua definiție care ne produce mult necaz este aceea a lucrului mecanic ca produs între forță și deplasare. Această definiție este incompletă. Mai justă ar fi formularea „lucrul mecanic este produsul scalar între forță și deplasare”. Această formulare implică însă cunoașterea algerei vectoriale, care nu se studiază în școala medie. (Noi credem că nivelul acestei școli ar permite studiul ei, dar aceasta este o altă problemă). S-ar putea folosi însă și definiția următoare: dacă forța și deplasarea au aceeași direcție și același sens, lucrul mecanic este egal cu produsul dintre forță și deplasare. Credem util să se atragă de la început atenția elevilor asupra faptului că dacă direcțiile forței și deplasării sînt diferite, în expresia lucrului mecanic intervine și unghiul dintre cele două direcții.

În fine, o a treia observație se leagă de noțiunea de vector, introdusă încă în primul an al școlii medii. Se obișnuiește să se spună că un vector are mărime, direcție și sens. Aceste trei caracteristici ale vectorului nu sînt însă toate, așa spune, de același calțbru. Mărimea și direcția lui sînt independente una de alta, dar sensul nu

poate fi definit decît cu ajutorul direcției. În unele limbi cuvîntul direcție, în accepția dată, înseamnă pe lângă orientarea drepte suport a vectorului, și sensul pozitiv ales pe această dreaptă. În aceste limbi deci vectorul nu e caracterizat decît prin mărime și direcție, în direcție fiind inclus și sensul. Și în limba noastră, cînd spunem, de exemplu, „în ce direcție te duci”, înțelegem de fapt și sensul pe această direcție. Totuși, matematicienii s-au obișnuit să separe direcția de sens. În aceste condiții trebuie să arătăm însă elevilor de la început că sensul nu poate fi definit decît pe o direcție dată, că nu există un sens pozitiv și unul negativ independente de direcție. În manualele de școală medie se vorbește însă de vectori care au direcții diferite dar au același sens, de forță negativă (!) etc., ceea ce este cu totul greșit.

Ne propunem ca în viitor să analizăm și alte probleme ridicate în articolul de față.

Conf. univ. IOAN C. MOIȘIL

Aceste machete sînt lucrate de membrii cercului de aeromodel de la Palatul Pionierilor din București.

Cîteva propuneri

Odată cu trecerea la învățămîntul de 12 ani, partidul și guvernul pun în fața școlii sarcini sporite, cerîndu-i să asigure la un nivel mereu mai ridicat pregătirea cadrelor chemate să contribuie la desăvîrșirea construcției socialiste. Într-adevăr, faptul că elevii vor rămîne pe bîncile școlii un an în plus nu poate însemna doar mărirea volumului de cunoștințe dobîndit de ei. Se urmărește totodată îmbunătățirea indicilor calitativi ai predării, ai conținutului muncii instructiv-educative, astfel încît să se realizeze pași mari înainte în legarea studiului teoretic cu practica, în formarea gîndirii logice a elevilor, în înarmarea lor cu concepția materialist-dialectică despre lume, în dezvoltarea lor multilaterală. Or, în realizarea tuturor acestor sarcini ale școlii predarea fizicii are un rol deosebit de important și de aceea se impune să se acorde toată grija problemelor legate de îmbunătățirea neconținută a predării ei.

În articolul de față ne vom opri doar la cîteva din aceste probleme. Una din ele este aceea a necesității de a se folosi în predare sistemul de unități de măsură legal și obligatoriu în R.P.R., Sistemul internațional. În legătură cu aceasta surprinde faptul că recent, în nr. 4 din 1963 al „Gazetei de matematică și fizică” (seria A), în articolul „Metodica studierii sistemelor de unități în clasa a X-a”, se promovează o concepție contrară, deși existența mai multor sisteme de unități de măsură este incompatibilă atît cu logica interioară a științei fizicii, cît și cu legăturile pe care aceasta le are cu tehnica.

Știm că istoria dezvoltării fizicii cunoaște rînd pe rînd unificarea cimpului electric cu cimpul magnetic, obținîndu-se unitatea cîmp electromagnetic, contopirea spațiului și timpului în varietatea spațiu — timp, interdependența dintre masă și energie etc., ca să nu mai vorbim de principiul transformării energiei dintr-o stare calitativă în alta. Este deci absurd, atunci cînd se pune la ordinea zilei construirea tabloului fizic unitar al lumii, să promovăm nu ceea ce apropiem, ci ceea ce desparte diferitele ei capitole.

Aceasta pe de o parte. Pe de altă parte, unificarea sistemelor de măsură este cerută de operațiunea de standardizare care se realizează atît pe plan intern cît și pe plan internațional.

Mai mult, la o cercetare atentă se poate dovedi că din toate sistemele existente singur sistemul internațional poate realiza o prezentare pe de-a întregul unitară a totalității domeniilor tehnico-fizice, începînd cu cinematica, continuînd cu electromagnetis-

mul și terminînd cu fizica nucleară.

Astfel, sistemul MKfS, prezintă deficiența că în cadrul său nu masa, ci forța e luată drept mărime fundamentală. Or este cu totul de neînțeles ca masa, deși una din cele mai importante proprietăți ale materiei, să fie împinsă pe planul doi, în vreme ce forța — în realitate un efect al masei — să fie considerată drept noțiune primară.

În ceea ce privește sistemul CGS_{em}, acesta păcătuiește în primul rînd prin faptul că extinderea lui în electricitate pornește de la concepții mecaniciste, ceea ce duce la obligația de a aborda predarea electricității cu forma ei statică. În al doilea rînd, faptul că în acest sistem permițivitatea vidului este egală cu unitatea, tentează pe mulți profesori și autori de manuale să nu mai indice prezența acesteia atunci cînd apare în unele formule cu rolul de factor, ceea ce conduce, bineînțeles, la nerespectarea omogenității. La rîndul lui, sistemul CGS_{em}, pentru a determina unitatea de măsură a permițivității, face apel la cunoscuta ecuație a lui Maxwell, care stabilește legătura între viteza de propagare a undelor electromagnetice, permeabilitate și permițivitate. Aceasta înseamnă însă a folosi o relație înaintea domeniului la care ea se referă să fie cunoscut elevilor, fapt ce contrazice principiul însușirii conștiente a fiecărei chestiuni nou învățate.

Trebuie să amintim și faptul că la baza constituirii sistemelor CGS_{em} și CGS_{em} stă ideea azi depășită că vidul ar fi un gol absolut. Nu e de mirare, deci, că în manualul de fizică pentru clasa a X-a, ediția 1962, înțîlnim egalitatea $\epsilon_{\text{vid}} = 1$ (pag. 19), ceea ce este inexact, întrucît o mărime fizică nu poate fi egală cu un număr fără dimensiuni. Ținîndu-se seama de convențiile metrologice și de notațiile unanim acceptate, ar fi trebuit să se scrie $\epsilon_{\text{vid}} = 10^9$, întrucît o mărime fizică se reprezintă, după cum se știe, prin produsul dintre valoarea numerică și unitate. Greșit este scrisă și relația (3) de la aceeași pagină, fără prezența la numitor a factorului ϵ . În plus, relația (3), așa cum este scrisă, pe lângă că suferă de lipsa omogenității, nu se poate extinde asupra mărimilor pentru care se folosesc unități din sistemul internațional.

Dacă formulele ar fi scrise complet, n-ar mai exista nici pericolul unei confuzii între B și H sau între D și E. Așa cum stau însă lucrurile în prezent, dat fiindcă autorii manualului nu au conceput distincția între B și H în spiritul ideilor actuale, se acordă primordialitate lui H, iar B este prezentat greșit. De aici și afirmația că „magne-

tizarea unui corp aflat într-un cîmp magnetic exterior se numește magnetizare prin influență sau inducție magnetică” (pag. 18), ceea ce constituie o identificare nepermisă între mărimile J și B.

Astfel de neajunsuri nu se întîlnesc însă în sistemul internațional, unde formulele se scriu corect în mod automat, ca urmare a modului judicios în care acesta este alcătuit.

În sfîrșit, un ultim argument în favoarea folosirii unui singur sistem este acela că, în timp ce în prezent elevii pierd foarte multă vreme pentru a învăța unitățile aceleiași mărimi din diferitele sisteme fără a cunoaște în adîncime nici unul din ele, prin folosirea sistemului internațional, pe lângă faptul că se înlătură posibilitatea confuziilor, se va elibera un mare număr de ore, care pînă acum erau irosite cu transformările.

Am dori de asemenea să atragem atenția și asupra altor aspecte, care în genere sînt omise atunci cînd se vorbește despre modernizarea predării fizicii. Astfel, credem că se impune, pe lângă reînnoirea conținutului, și modernizarea metodicii de predare. Acest aspect e atît de complex, încît ne mulțumim deocamdată numai a-l semna, rămînd a-i consacra pe viitor un articol deosebit. În al doilea rînd, socotim necesară o mult mai strînsă conexiune între studiul fizicii și studiul matematicii.

Propunem ca în planul de învățămînt al școlii de 12 ani elementele de analiză matematică să se predea în penultima clasă, deoarece astfel s-ar crea posibilitatea ca o serie întregă de formule referitoare la electricitate, care în prezent sînt expuse dogmatic, să fie demonstrate, ceea ce i-ar ajuta pe elevi să-și însușească în mod conștient cunoștințele din acest domeniu, unul din cele mai dificile din întregul curs de fizică predat în școala medie.

În încheiere am dori să facem două propuneri pe care le credem menite a contribui la îmbunătățirea pe viitor a predării fizicii. Întîi, să se publice cît mai curînd proiectele programelor pentru școala de 12 ani, astfel ca înaintea intrării lor în vigoare să fie supuse unei analize temeinice a masei de profesori. În al doilea rînd, aceste programe să fie aplicate experimental, chiar din toamna acestui an, în cîteva școli. Aceasta pentru că, oricît ar putea fi îmbunătățite programele prin discuții, cele mai multe și mai juste concluzii cu privire la calitatea lor se pot trage pe baza punerii lor în practică.

Prof. ȘT. FĂTULESCU

Pregătiri pentru noul an școlar

Construcții noi în regiunea București

Astăzi, în orașele și satele regiunii București, la fel ca în toate regiunile patriei, întâlnești la tot pasul localități noi de școală. Începând din anul 1952, aici s-au construit și s-au dat în folosință 1518 săli de clasă, mai multe de cât a construit stăpînirea burghezo-moșierească timp de 100 de ani.

În amintirea multora dintre localnicii mai în vîrstă sînt încă vii vîrurile de odinioară, cînd puștii copii care frecventau școlile învățau în localități lipsite de cele mai elementare condiții igienico-sanitare, în școli cu o singură încăpere, acoperite cu stuf, paie sau coceni, cu pămînt pe jos, întunecoase și neaerisite. Într-o monografie a comunei Gogoșari din raionul Giurgiu am citit, nu de mult, mărturisirea unui țaran care spunea: „Mai întîi școala a fost într-un bordei. În loc de fereastră avea o spîrtură acoperită cu o piele de vițel găurită, prin care se făcea aerisirea. Iarna bordeiul se încălzea cu paie. Aduceam fiecare, pe rînd, câte un coș de paie să ne încălzim. N-aveam bănci, stam pe paie, în fața unei lazi cu nisip pe care desenam litere și făceam socotelile. După sîngerosul an 1907, bordeiul a fost dărîmat și din obolul nostru am construit o școală cu o încăpere, la care cu timpul s-a mai adăugat alta”.

Drumul parcurs de la această stare de lucruri este, în timp, relativ scurt. El este însă imens prin ceea ce a realizat poporul nostru muncitor, sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Nu mai în ultimii doi ani au fost date în folosință în regiunea noastră 807 noi săli de clasă, construite din fond central, din fondurile alocate de organele locale ale puterii de stat

și prin contribuția voluntară a cetățenilor. În vederea realizării unor construcții școlare cît mai corespunzătoare din punct de vedere funcțional și economic, s-au elaborat proiecte-tip mereu îmbunătățite pentru școli cu 4 și 8 săli de clasă în mediul rural și 16 și 24 săli de clasă în mediul urban.

Pentru asigurarea spațiului de școlarizare necesar trecerii la învățămîntul obligatoriu de 8 ani, pînă la 15 septembrie a.c. se vor termina și da în folosință, cu tot mobilierul necesar, încă 40 de săli de clasă construite din fond central și peste 300 de săli de clasă ridicate prin contribuție voluntară. În vederea creării unor condiții din ce în ce mai bune de învățatură s-au luat totodată măsuri pentru înzestrarea școlilor din regiune cu 10.000 de bănci noi, din care 7.544 au fost livrate. De asemenea, internatele școlare vor fi dotate cu mobilier, cearșafuri, paturi etc. în valoare de 1.000.000 lei.

În a doua jumătate a lunii iulie, într-o consfătuire organizată de Secția de învățămînt a regiunii București cu șefii secțiilor de învățămînt raionale, au fost analizate pe larg problemele privitoare la stadiul construcțiilor școlare și al lucrărilor de reparații capitale la unitățile de învățămînt. Analiza a scos la iveală faptul că în multe localități, folosindu-se intens sprijinul pe care-l acordă comitetele executive ale sfaturilor populare întăririi bazei materiale a învățămîntului, lucrările de construcții și reparații se desfășoară într-un ritm viu. Ca urmare, numeroase școli noi, cum sînt cele de la Plosca, Guruieni, Măgureni, Ulmeni,

Bivolța, Storbăneasa, Beiu etc. vor fi terminate pînă la 1 septembrie. De asemenea, sînt create toate condițiile ca înainte de 1 septembrie să fie terminate reparațiile capitale la majoritatea școlilor.

În unele locuri, însă, lucrările sînt întîrziate, ritmul construcțiilor este încă nesatisfăcător. De exemplu, construcția Școlii de 8 ani din comuna Bordușani, raionul Fetești, se află încă la fundație. Această întîrziere este nejustificată și se impune să se ia de urgență măsuri pentru lichidarea ei. Aceleași măsuri se impun și pentru terminarea sălilor de clasă din comunele Tudor Vladimirescu, Maltez, Vlădeni, Făcăeni, ca și pentru grăbirea lucrărilor de construcții la unele școli din raioanele Oltenița și Răcari. Secțiile de învățămînt ale sfaturilor populare raionale au datoria să facă de urgență intervențiile necesare pentru ca toate deficiențele existente încă în construcția școlilor să fie înlăturate.

Îmbinînd just problemele legate de ridicarea nivelului predării și de activitatea educativă cu cele referitoare la asigurarea spațiului de școlarizare, la utilizarea și înzestrarea materială a școlilor, luptînd pentru întărirea bazei materiale a învățămîntului, inspectorii școlari, directorii și cadrele didactice vor putea asigura toate condițiile necesare pentru avîntul general al muncii instructiv-educative, astfel încît noul an școlar să însemne un nou pas înainte în dezvoltarea multilaterală a elevilor, în pregătirea lor pentru viață.

Prof. STELIAN PĂUN
șeful Secției de Învățămînt a reg.
București

Gata pentru deschiderea cursurilor

Mulți directori de școli, gospodari harnici și chibzuți, s-au preocupat încă din primele zile de vacanță de pregătirea deschiderii noului an de învățămînt. Ei au luat la vreme măsurile ce se impuneau pentru repararea și curățenia localităților de școală, pentru punerea la punct a mobilierului, a materialului didactic, așa încît de pe acum sînt gata pentru deschiderea cursurilor.

Bunăoară, în raionul Rîmnicu-Sărat, la data de 20 iulie erau gata cu curățenia 59 de școli, iar în curs de terminare 56. La școlile de 8 ani din comunele Vilcele, Dumitrești, Băleni, precum și la cele două școli medii din orașul Rîmnicu-Sărat curățenia s-a terminat de câteva săptămîni.

I. D.

Prin laboratoare și biblioteci

Acum, cînd elevii drumetesc prin țară sau își petrec zile pline de bucurii în tabere, școlile s-au transformat în adevărate șantiere unde de dimineață pînă seara se muncește cu hărnicie. Peste tot întîlnești schele, materiale de construcție, saci cu ciment. În mirosul proaspăt de tencuială, meșteri îndemînatici repară parchetul, ușile, geamurile sau mobilierul.

Pregătirile în vederea deschiderii noului an școlar nu se opresc însă numai la atît. Directorii școlilor, cadrele didactice se preocupă acum îndeaproape și de punerea la punct a bibliotecilor și laboratoarelor. O vizită prin bibliotecile și laboratoarele citorva școli din orașul Focșani demonstrează din plin acest fapt.

Să ne oprim, bunăoară, în biblioteca Școlii medii „Unirea”. Aici pare să domnească acum o liniște profundă. Totuși, liniștea aceasta este aparentă. Și în bibliotecă se muncește intens. De cîteva zile, tovarăsa Elena Gheorghiu, bibliotecara școlii, a început să întocmească, după indicațiile profesorilor, liste bibliografice pentru fiecare materie de învățămînt și pentru fiecare clasă. Pe baza acestor liste, ca și pe baza indicațiilor conducerii școlii, va întocmi fișiere tematice, astfel încît elevii să găsească ușor cărțile ce le sînt necesare. În preocupările actuale ale bibliotecii intră și alcătuirea unei tematici a poeziei contemporane ca și a unei tematici legate de anumite evenimente și zile festive.

De pe acum se preocupă bibliotecara de pregătirea acțiunilor în vederea popularizării unor scriitori și a unor opere, prin amenajarea de vitrine, standuri sau panouri. Intrucît în anul școlar încheiat aceste acțiuni s-au dovedit a fi utile, eficiente, tov. Gheorghiu și-a propus să le extindă în viitor. Bunăoară, în această perioadă lucrează, cu ajutorul profesorilor de limba română, la amenajarea unor vitrine cu titluri ca: „Ce să citim?” „Noutăți tehnico-științifice”, „În ajutorul părinților” etc.

De asemenea, pregătește tablouri reprezentînd pe marii noștri scriitori clasici și contemporani precum și scene din operele acestora.

Am poposit și în laboratoarele Școlii medii „Unirea” unde de asemenea pregătirile pentru noul an

sînt în toi. O parte din materialul didactic a fost reparat de către elevi, îndrumați de cadrele didactice, în perioada practicii continue de la sfîrșitul anului școlar. S-au reparat, bunăoară, hărțile geografice și istorice, unele planșe, globurile, molașele deteriorate, au fost puse la punct o seamă de aparate cu ajutorul elevilor. Acestea sînt aranjate acum în ordine în stative, pe rafturi sau în dulapuri. Alături de ele se rînduiesc numeroasele piese noi pe care școala le-a primit de curînd de la Întreprinderea de material didactic; tuburi pentru descărcări în gaze rarefiate, bobina de inducție, polariscopul, trusă electronică, telescop etc. Toate acestea au fost inventariate și puse în funcțiune pentru a se controla dacă funcționează bine. În momentul de față conducerea școlii se preocupă de confecționarea unor rafturi și a unor dulapuri-vitrine în care să fie păstrate piesele de laborator mai complexe.

Într-un stadiu avansat se află pregătirile pentru noul an școlar și la biblioteca și laboratoarele Școlii medii „Alexandru Ioan Cuza”. Pe lîngă aranjarea cărților și alcătuirea unor noi cataloage tematice și alfabactice, bibliotecara școlii se preocupă acum de găsirea unor metode cît mai utile de popularizare a cărții științifice și tehnice, deoarece în anul trecut s-a constatat că elevii nu manifestau prea mult interes față de astfel de cărți. Sprijinită de profesorii de specialitate, bibliotecara alcătuiește bibliografii privind literatura de popularizare a științei și tehnicii, prezentări asupra vieții și operei unor fizicieni, chimiști, naturaliști etc., amenajează vitrine și standuri în care vor fi expuse volume de literatură științifică, vor fi anunțate noile descoperiri în domeniul științei și tehnicii etc. O activitate intensă se desfășoară și în laboratoarele școlii. O bună parte din piese au și fost reparate, celelalte fiind reparate și aranjate în aceste zile.

Popasul prin alte școli, ca de pildă școlile de 8 ani nr. 2 și nr. 4, ne-a arătat că și aici, ca de altfel în majoritatea școlilor din țară, există preocuparea ca bibliotecile, laboratoarele să fie puse la punct, pentru ca din primele zile ale anului școlar elevii să aibă condiții cît mai bune de învățatură.

M. ROBEA

Difuzarea manualelor

După ce a trecut din biroul autorului în redacția editurii și de aci în întreprinderile poligrafice cartea școlară — manualul, cum i se spune în mod curent — își ia drumul spre cei cărora le este adresată și la care trebuie să ajungă la timp — elevii. S-ar părea că operația de difuzare a cărții școlare nu implică cine știe ce măsuri prețioase, nu cere preocupări speciale. Că nu este așa rezultă destul de convingător din cîteva cifre. Numai într-o singură regiune, Ploiești, și numai pentru elevii claselor I—VII, numărul manualelor necesare se ridică la cifra de peste 1.300.000. Și la acestea se mai adaugă cărțile necesare elevilor din școlile medii, profesionale, tehnice. Dacă ne gîndim la faptul că există sute de titluri de manuale și mil de localități în care ele trebuie să ajungă, ne dăm seama că măsurile pregătitoare sînt deosebit de necesare.

Pregătirile pentru difuzarea manualelor au început în regiunea Ploiești încă din primele zile ale lui iulie. Comisia regională care se ocupă de această acțiune, alcătuită din reprezentanți ai Secției regionale de învățămînt, ai U.R.C.C. și ai C.L.D.C., a luat toate măsurile pentru ca difuzarea cărții școlare să

se facă în cele mai bune condiții.

Stabilirea de către fiecare școală a necesarului de cărți și întocmirea notelor de comandă respective către unitățile comerciale respective (C.L.D.C. și U.R.C.C.) este una dintre cele mai importante operații legate de difuzarea cărții școlare. Iată de ce comisia s-a îngrijit ca formularele tip pentru notele de comandă să ajungă din vreme în toate școlile regiunii. Pentru a se preveni timpina eventualele neconcordanțe dintre acestea și planul de școlarizare, după ce sînt completate de școli notele sînt verificate de către secțiile de învățămînt raionale și abia apoi se transmit unităților comerciale. Oportunitatea unei asemenea măsuri a reieșit dintr-o recentă încercătură petrecută la Școala medie din Mizil, care a cerut manuale și pentru predarea cunoștințelor despre mașini și aplicații practice și a automobilului, deși aceste discipline nu se predau în școala respectivă. Astfel de neglijențe pot da naștere unor neajunsuri destul de serioase, deoarece blochează în depozite manuale necesare altor școli și duc la sporirea cheltuielilor de circulație, fără să mai vorbim de timpul pierdut în mod inutil.

În faza actuală a ope-

rațiilor de difuzare a manualelor o mare grijă a fost acordată în regiunea Ploiești depozitării cărților pînă cînd vor ajunge în minile elevilor. În acest scop au fost alese încăperi corespunzătoare, astfel încît să se prevină eventualele deteriorări. Serviciile de difuzare a cărții școlare de la centrele regionale și raionale ale U.R.C.C. și C.L.D.C. s-au îngrijit din vreme de alegerea și amenajarea depozitelor, primind în acest scop și sprijinul secției de învățămînt regional. Acestea le-a pus la dispoziție încăperi în localul Școlii medii nr. 5 din Ploiești, precum și în alte cîteva orașe din regiune.

Dacă vizitezi depozitele C.L.D.C.-ului din orașul Ploiești, te impresionează atenția care se dă manipulării cărților școlare. Cei ce lucrează aici și-au propus ca toate cărțile să ajungă pe băncile școlilor la fel de curate cum au ieșit din întreprinderile poligrafice. În această privință nu este însă suficientă doar preocuparea salariaților de la depozitele de cărți școlare. Uneori ne-au spus ei transportul manualelor se face în condiții necorespunzătoare. Într-adevăr, am văzut mai multe pachete cu cărți al căror ambalaj făcut superficial s-a rupt în timpul transportului, cărțile respective avînd de suferit. Asemenea neglijențe se

constată mai ales la pachetele trimise de Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

În depozitele C.L.D.C. și U.R.C.C. marea majoritate a manualelor destinate elevilor din școlile regiunii au și sosit. Cu excepția citorva titluri: „Limba română”, „Limba franceză”, „Agricultura” și „Geografia” pentru clasa a VII-a toate celelalte manuale necesare elevilor claselor I—VII se găsesc deja în depozite. Peste cîteva zile începe transportul lor la școli, pentru care s-au luat de asemenea măsurile convenite. Cărțile vor fi transportate cu mașini acoperite. Între 1 și 5 august toate cărțile necesare celor peste 210.000 de elevi din școlile de 8 ani vor fi transportate la școli.

Aceeași atenție a fost acordată și operațiilor de pregătire a difuzării manualelor necesare elevilor din clasele VIII—XI, a căror desfacere va începe la 1 august prin librării. Pentru a se evita aglomerația la centrele de vânzare, numărul acestora va fi mai mare, iar perioada de desfacere mai lungă. Comisia regională a luat măsuri pentru popularizarea desfacerii cărții școlare tipărintări speciale, indicatoare cu privire la centrele de desfacere etc.

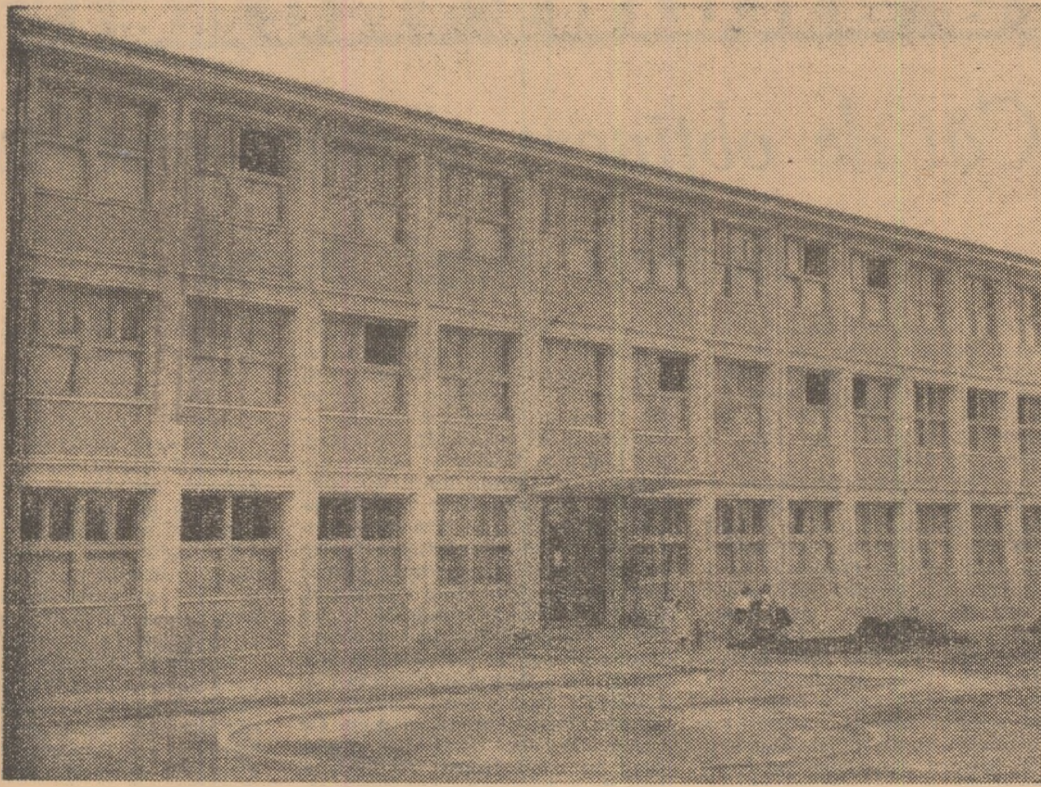
După cum se vede, există toate condițiile ca în regiunea Ploiești difuzarea manualelor să se facă în condiții bune.

C. RĂDOI

Bazele sportive

din școlile

orașului Iași

Noua școală medie din orașul Tulcea

Întreaga noastră muncă — pentru ridicarea nivelului învățămîntului

Interviu cu tov. V. Chezan, șeful secției de învățămînt a regiunii Cluj

În toate raioanele regiunii Cluj au loc pregătiri intense pentru deschiderea noului an școlar. Organele învățămîntului caută să asigure toate condițiile necesare pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfășoare în condiții din ce în ce mai bune.

Un redactor al gazetei noastre a luat de curînd un interviu în legătură cu aceste probleme tovarășului Vasile Chezan, șeful secției de învățămînt a regiunii. Redăm mai jos conținutul interviului.

— Ce construcții școlare noi se ridică în acest an în regiunea dvs ?

— Și în regiunea Cluj, ca în toată țara, crește an de an numărul elevilor. De aceea, în cadrul activităților pregătitoare pentru deschiderea noului an școlar un loc deosebit de important îl ocupă lărgirea spațiului de școlarizare prin construirea unor noi unități școlare și a unor noi săli de clasă pe lângă școlile existente. În total în acest an se construiesc în regiunea noastră 120 săli de clasă din fond central și 145 săli din imprumut de stat și prin contribuție voluntară. Pînă la începutul noului an școlar vor fi date în folosință 5 școli medii cu câte 6 săli de clasă, 31 școli de 8 ani (însumînd 170 săli de clasă) și 20 de școli cu câte 4 săli de clasă. Cele mai multe construcții noi se ridică în orașele Turda și Cluj și în raioanele Huedin, Gherla și Dej.

— În ce stadiu se află lucrările de construcție ?

— Majoritatea sînt într-un stadiu foarte avansat, aproape pe terminate. Mai întîrziate sînt unele construcții din raioanele Zalău, Dej și Cîmpeni. În prezent noi facem toate demersurile pentru a accelera ritmul lucrărilor și în aceste raioane, pentru ca pretutindeni clădirile școlare să poată fi date în folosință la timpul necesar.

— Care este stadiul lucrărilor de reparații și curățenie ?

— Și această activitate se desfășoară din plin pe tot cuprinsul

regiunii noastre. Sînt create toate condițiile pentru ca, în linii mari, lucrările de reparații și curățenie să fie terminate pînă la 23 August.

— Am dori să știm în ce măsură se va îmbunătăți în noul an utilizarea școlilor cu material didactic, cu mobilier și inventar gospodăresc și, de asemenea, ce s-a făcut pentru procurarea din vreme a manualelor școlare ?

— Pentru utilizarea școlilor vom cheltui în total suma de 25.605.000 lei. După cum vedeți, este o sumă importantă, astfel că vom putea îmbunătăți mult condițiile de studiu în școli. Aceasta va contribui, de bună seamă, la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a procesului instructiv-educativ. Avînd în vedere necesitatea creării unor condiții cît mai bune de învățatură, ne-am interesat din timp și de asigurarea în toate raioanele a numărului necesar de manuale școlare. Acestea au și fost procurate și ne-am îngrijit de buna lor depozitare. Manualele gratuite pentru toți elevii din clasele I—VII vor fi distribuite în școlile regiunii noastre între 1 și 10 septembrie.

— Ce ați întreprins pentru sprijinirea profesorilor în vederea îmbunătățirii continue a muncii lor instructiv-educative ?

— Căutăm să ajutăm efectiv cadrele didactice în îmbogățirea cunoștințelor lor ideologico-politice, de specialitate și pedagogice. În această vară mulți profesori participă la cursurile de perfecționare. Așa, de pildă, la cursul organizat

între 2—26 iulie pentru profesorii care predau agricultura iau parte 450 de cadre didactice. Un număr de 206 învățători au luat parte la un curs de limba romînă care a avut loc între 24 iunie și 15 iulie la Gherla, iar 60 de profesori care predau limba romînă, istoria și geografia R.P.R. în școlile sau secțiile cu limbile de predare ale minorităților naționale au participat de curînd la un curs special. În același timp, sute de pedagogi din regiunea noastră s-au prezentat la examenele pentru obținerea gradelor didactice. La cursurile de pregătire pentru aceste examene organizate pe plan regional au luat parte 515 învățători și peste 200 profesori, iar la cursurile organizate de Ministerul Învățămîntului 143 de cadre didactice din regiunea noastră.

Întreaga muncă pe care o desfășurăm acum, în timpul verii (și, după cum știți, această muncă include și acțiunile legate de vacanța elevilor) are același scop — crearea celor mai bune condiții pentru ridicarea continuă a nivelului învățămîntului.

E. R.

În ultimii ani, pe harta Iașului au apărut multe școli noi de toate gradele. Ridicate în aproape toate cartierele, printre șirurile nesfîrșite ale marilor blocuri de locuințe, școlile cuprind tot ce este necesar unei temeinice pregătiri a tineretului: săli de curs mari și luminoase, cabinete, laboratoare, ateliere, biblioteci. Grijă de a crea elevilor condiții cît mai bune pentru însușirea cunoștințelor a fost însoțită de grija pentru o cît mai bună dezvoltare fizică a lor. De aceea, mai pretutindeni s-au amenajat săli și baze sportive. În prezent, cînd se pregătesc pentru noul an de învățămînt, majoritatea școlilor se preocupă și de punerea la punct a bazelor sportive.

La Școala de 8 ani nr. 1, de exemplu, se manifestă o grijă deosebită pentru această problemă. Aici există, încă din anii trecuți, un bun teren pentru handbal în 7. Dar în școală se află nu numai amatori de handbal, ci și de volei, de baschet, de atletism. Ingenios, profesorul de educație fizică a găsit repede soluția pentru a împăca pe toată lumea: el a suprapus, peste terenul de handbal, terenurile de volei și de baschet; totodată, una din laturile terenului de handbal poate fi folosită pentru pregătirea și concursurile micilor atleți. Iată, așadar, ce se poate face cînd se manifestă spirit de inițiativă, cînd nu se așteaptă condiții „speciale“.

În prezent baza sportivă a Școlii de 8 ani nr. 1 este gata să găzduiască primele întreceri ale elevilor.

În noul an de învățămînt, activitatea de cultură fizică și sport de la această școală se va putea extinde și mai mult, dînd astfel elevilor posibilitatea ca, o dată cu însușirea temeinică a cunoștințelor, să se dezvolte și din punct de vedere fizic, să devină viguroși și puternici.

Sus, în Păcurari, ființează una din cele mai importante școli ieșene: Școala medie nr. 2 „Mihail Eminescu“. Elevii de aici au posibilitatea să practice o gamă largă de discipline sportive. Într-adevăr, baza sportivă a școlii, întreținută cu multă grijă, cuprinde terenuri de volei, baschet, handbal și fotbal, o pistă în linie dreaptă pentru atletism, sectoare de sărituri.

Acum, preocuparea principală a celor 4 profesori de educație fizică ai școlii este îndreptată spre terminarea lucrărilor de amenajare a sectorului de aruncări, precum și a u-

nui teren de tenis de cîmp. Lucrările se desfășoară într-un ritm viu, astfel încît vor putea fi terminate la vreme.

Și aici s-au creat așa dar condițiile necesare îmbunătățirii activității de cultură fizică și sport în noul an școlar.

Unul din centrele de greutate ale activității sportive a elevilor din Iași îl constituie Școala medie nr. 3 „C. Negruzzi“. De aici recrutează în primul rînd Școala sportivă de elevi elemente pentru sportul de performanță, mai ales atleți. Explicația acestui fapt o găsim în tradiția atletică creată la „Negruzzi“ de un profesor cu o bogată activitate dedicată îndrumării elevilor către această ramură sportivă, deși școala, care dispune numai de tercuri pentru volei și handbal, nu are suficient spațiu pentru practicarea atletismului. Datorită însă grijii care se arată aici educației fizice și sportului, elevii au acces, de mai multe ori pe săptămînă, pe stadionul din Dealul Copoului. Așadar, se dovedește încă o dată utilitatea folosirii marilor baze sportive și de către elevi.

Nu mulțumește pe deplin situația de la Centrul școlar de construcții. Aici există, ce-i drept, o frumoasă sală de sport, dar lipsesc cu totul bazele sportive în aer liber, deși spațiu există. S-ar putea amenaja, de pildă, terenuri de volei și baschet, ca și sectoare pentru activitatea amatorilor de atletism. Am aflat că unul dintre profesorii de specialitate a încercat anul trecut să întreprindă ceva în această direcție. Dar, fără sprijinul activ al direcției, treaba a mers greu. Ar fi bine ca măcar în acest an situația să se schimbe, direcția școlii acordînd mai multă atenție problemelor legate de crearea condițiilor pentru o mai bună desfășurare a activității de cultură fizică și sport.

Am constatat că în majoritatea școlilor din Iași se acordă atenția necesară pregătirii condițiilor pentru buna desfășurare a activităților de educație fizică și sport în noul an școlar. Este necesar ca și acolo unde această problemă a fost neglijată pînă acum ea să intre în atenția directorilor de școli și a cadrelor didactice, deoarece prezintă o mare însemnătate pentru dezvoltarea multilaterală a elevilor.

TIBERIU STAMA

De ce n-a început curățenia ?

În majoritatea școlilor munca de pregătire a noului an școlar se află în atenția directorilor, a cadrelor didactice. Desfășurîndu-se într-un ritm rapid, lucrările de construcție a noilor școli și de reparații a localurilor școlare existente se găsesc într-un stadiu avansat. Avansate sînt și lucrările de curățenie a școlilor. Numeroși directori s-au îngrijit încă din primele zile ale vacanței de pregătire materialelor necesare, astfel că lucrările s-au putut

desfășura la vreme, fără nici-o piedică. În raionul Cîmpina, de pildă, 40 de școli sînt încă de pe acum gata să-și înceapă activitatea. La alte 45 lucrările sînt terminate, urmînd să fie complet încheiate peste câteva zile.

Pe ici, pe colo, se mai găsesc însă și altfel de situații. Deși ne aflăm la sfîrșitul lunii iulie, unii directori nici măcar n-au început lucrările de curățenie, școlile lor rămînd așa cum au fost lăsate în ultima zi de

școală. În comuna Calvini din raionul Cislău, de pildă, localul Școlii de 8 ani așteaptă resemnat ziua cînd meșterii vor sosi să-i facă toaleta cerută de începerea unui an nou de muncă. „Resemnarea“ ei se prelungeste și, după cum se pare, nu sînt semne că va fi curmată curînd. Directorul școlii, tov. Grigore Morea, își face probabil socoteala că n-au intrat zilele în sac, că e încă vreme suficientă, așa că lucrările de curățenie pot să mai aștepte. Ce să-i

faci, nu-i place omului graba, după cum se pare că nu-i place nici directorului de la Școala de 8 ani din comuna Odăile, ca și altor asemenea „gospodari“.

Am propune secției de învățămînt să se intereseze: oare n-ar fi ceva de făcut pentru ca situația aceasta să se schimbe ? Nu de alta, dar zilele trec și noul an școlar va bate îndată la ușă...

L. COSTIN

Pregătiri pentru noul an școlar

Predarea cunoștințelor

Începînd din primele clase

Deseori, în cadrul lecțiilor de aritmetică la clasele I-IV, elevii trebuie să rezolve probleme în textul cărora se întîlnesc expresiile „mai mult cu atît”, „mai puțin cu atît”, „mai mult de atîtea ori”, „mai puțin de atîtea ori”. Astfel de expresii se întîlnesc chiar din clasa I, în cadrul temelor privind mărirea și micșorarea cu cîteva unități, iar în clasele următoare în cadrul temelor privind mărirea și micșorarea de un număr de ori.

Am căutat ca, încă de la primul contact al elevilor cu expresiile menționate, să-i fac să înțeleagă sensul lor exact, astfel încît să-și dea seama ce operații aritmetice implică ele. Un procedeu care mi-a folosit mult în acest scop a constat în transcrierea aritmetică a raporturilor cantitative, chiar din momentul extragerii datelor din probleme după citirea textului lor. Iată, de pildă, o problemă simplă, așa cum sînt de obicei cele pe care le au de rezolvat pentru început școlarii: „Ionel are cinci mere, iar sora lui cu trei mere mai mult. Cîte mere are sora lui Ionel?” Analizînd cu elevii conținutul acestei probleme am insistat întîi asupra datelor cunoscute și necunoscute, făcînd permanent apel la raționamentul copiilor. Astfel le-am atras atenția asupra faptului că în problema dată cantitatea de 3 mere nu reprezintă totalul merelor fetiței, ci arată numai cu cît are ea mai multe mere decît Ionel. Elevii au înțeles că pentru a afla cantitatea totală de mere a fetiței trebuie să adauge la 5, care reprezintă numărul merelor lui Ionel, încă 3, adică numărul de mere pe care le are în plus sora lui. Pe baza acestui raționament i-am învățat să noteze da-

tele problemei: $5 \text{ mere} + 3 \text{ mere} = ?$

Am trecut apoi la probleme de același tip, dar mai complexe ca de pildă: „Țăranii colectivști dintr-un sat au terminat de clădit într-o lună 8 case noi, iar în cealaltă lună au terminat de clădit cu 3 case mai mult. Cîte case au terminat în cele două luni?” În general elevii au tendința să rezolve astfel de probleme printr-o singură operație. De aceea în analiza lor le-am atras atenția chiar de la început, că trebuie să ia în seamă nu numai operația care indică o creștere și care are un rol esențial în rezolvarea întregii probleme, ci și cea de a doua operație, aflarea sumei totale.

Am folosit acest procedeu și la unele probleme de geometrie, ca de pildă, cele care dau perimetrul unui teren de formă dreptunghiulară și indică cu cît este mai mare lungimea decît lățimea. În dirijarea raționamentului elevilor le-am cerut să figureze dreptunghiul respectiv și să sesizeze faptul că scăzînd lățimea din lungime și trăsînd o linie la limita dintre acestea, se obține un pătrat al cărui perimetru este perimetrul dreptunghiului minus diferențele dintre cele două lungimi și lățimi. Astfel notarea datelor i-a condus direct către soluționarea problemei.

Rezultatele obținute în rezolvarea problemelor conținînd expresii de comparare pe baza utilizării procedurii sus-amintite, mi-au dovedit că acesta dă rezultate pozitive atît în asigurarea unei rezolvări rapide a problemelor de către toți elevii, cît și în formarea gîndirii lor logice.

NICULINA BĂDICI
învățătoare, Tg. Măgurele

Căi de obținere a unor rezultate mereu mai bune

Anul școlar care a trecut a însemnat pentru mine un an de căutare continuă a căilor menite să ducă la obținerea unor rezultate mereu mai bune în însușirea obiectului pe care îl predau — chimia.

Una din primele probleme asupra căreia mi-am îndreptat atenția la începutul anului a fost aceea de a planifica astfel materia care trebuie studiată, încît să rezerv un număr mai mare de ore chestiunilor mai complexe și care sînt în același timp importante pentru înțelegerea întregului curs. Bunăoară, în clasa a VIII-a m-am oprit în mod special asupra noțiunilor de atom-gram, de moleculă-gram, ca și asupra calculelor pe baza formulelor și a ecuațiilor chimice, pentru că numai însușirea acestora îi putea ajuta pe elevi în înțelegerea tuturor problemelor de stoechiometrie, inclusiv a calculelor referitoare la concentrarea soluțiilor sau aplicarea legii lui Avogadro. De asemenea, în clasa a XI-a am rezervat cea mai mare parte a orelor din trimestrul I studiului hidrocarburilor, deoarece însușirea temeinică a acestora ușurează foarte mult studiul funcțiilor organice care se predau în trimestrele următoare.

Totodată am căutat să îmbunătățesc conținutul metodelor de predare a cunoștințelor. În acest scop am folosit, printre altele, scheme menite să prezinte elevilor, într-un mod concentrat și cît mai limpede, conținutul lecției noi. Specificul însuși al obiectului pe care-l predau face ca sistematizarea cunoștințelor în scheme intuitive să fie foarte ușor de realizat. Exemplele pe care le-aș putea da în această direcție sînt foarte numeroase. Mă opresc, pentru ilustrare, la unul singur: predarea proprietăților chimice ale substanțelor compuse. Schemele care se pot întocmi la această lecție, deși foarte simple, îi ajută mult pe elevi să înțeleagă cum se produce reacția între substanțele cu caracter opus — bazic și acid — și cum, în urma acestor reacții, se obțin săruri.

Folosind larg schemele am avut însă permanent în vedere ca acestea să nu fie în detrimentul dezvoltării posibilităților de exprimare ale elevilor, să nu împiedice formarea deprinderii lor de a expune pe de-a întregul o problemă. De aceea, le-am cerut cu regularitate nu numai reproducerea corectă a schemelor, ci și răspunsuri complete, corect formulate, folosirea unui vocabular științific bogat și precis.

Intrucît știu că în această privință are o mare importanță și felul cum se desfășoară studiul individual al elevilor, am insistat mult la începutul anului — în special la clasele începătoare, a VII-a și a VIII-a — asupra felului cum trebuie luate notițele, asupra modului cum trebuie folosit manualul etc. Am atras astfel atenția elevilor asupra faptului că trebuie să-și noteze numai problemele principale ale lecției, urmînd schema întocmită la tablă și am combătut atît tendința unora din ei de a-și nota numai reacții și denumiri, precum și tendința altora care căutau să noteze fiecare cuvînt al meu. De asemenea, am combătut procedeul învechit folosit de unii elevi de a învăța numai după notițe. Dar nu numai la începutul anului, ci și în cursul lui am controlat felul cum sînt notate explicațiile mele în timpul orelor, cum este folosit manualul.

Ținînd seama de faptul că în îmbunătățirea predării chimiei are un rol hotărîtor legătura cu viața, cu practica, am acordat acestei probleme cea mai mare importanță. Am folosit în această direcție căile cele mai variate, de la munca în laborator pînă la vizitele în producție.

Bunăoară, am căutat să execut un mare număr de demonstrații, care au ajutat elevilor să rețină mai ușor și să înțeleagă mai temeinic fenomenele chimice. Astfel, la studiul electrochimiei în clasa a X-a, atunci cînd am predat cunoștințele despre electroliză, nu m-am rezumat la efectuarea unei singure demonstrații, ci am executat electroliza soluției de sulfat de cupru și cărbune, electroliza apei în voltmetru și electroliza soluției de iodură de potasiu în prezența fenolftaleinei și amidonului, pentru a pune în evidență și reacțiile secundare.

O deosebită atenție am acordat lucrărilor practice care, pe lîngă faptul că îi ajută pe elevi să dobîndească cunoștințe mai temeinice, îi înarmează și cu variate deprinderi de muncă. Îndeobște am căutat să realizez aceste lucrări frontale și numai în cazurile cînd aceasta n-a fost posibil am împărțit clasa în grupe de cîte 5-6 elevi. După cum am putut constata, mulți elevi care întîmpinau greutăți în însușirea cunoștințelor au reușit să înțeleagă mai bine cele predate și au învățat mai ușor după ce au fost puși în situația de a efectua in-

dependent lucrări practice. Astfel, de exemplu, o serie de elevi din clasa a VII-a care n-au înțeles la început reacția de oxidare și reacția dintre oxizi și apă și-au însușit temeinic cunoștințele privitoare la aceste fenomene după ce au efectuat ei înșiși experiența și au pus în evidență bazele și acizii formați.

De asemenea, mi-au fost de mare ajutor în predare referirile la cele cunoscute de elevi în întreprinderi, în timpul vizitelor și al practicii în producție.

Am lăsat la urmă o problemă, care nu este însă dintre cele mai puțin însemnate pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor — și anume, dezvoltarea dragostei și interesului lor față de obiectul predat. Înțelegînd însemnătatea acestui lucru, am căutat să-i fac pe elevi conștienți de importanța studiului chimiei pentru dezvoltarea lor multilaterală, de marea însemnătate practică a acestui studiu, care-și găsește aplicații în cele mai variate domenii de activitate — începînd cu viața de toate zilele și sfîrșind cu tehnica nucleară. Le-am arătat avîntul deosebit pe care l-a luat industria chimică în țara noastră în anii regimului democrat-popular, ca și perspectivele grandioase care se deschid acestei industrii ca urmare a directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. Le-am făcut cunoscute totodată înfăptuirile în domeniul chimiei ale unor savanți din trecut ca Nic. Teclu, Petre Poni, Cobălcescu etc., precum și realizările oamenilor de știință de astăzi, care elaborează noi metode de prelucrare a materiilor prime, pun la punct procedee tehnologice noi și moderne.

Le-am vorbit astfel despre procedeele elaborate de chimiștii romîni pentru valorificarea superioară a metanului, despre metodele noi folosite în industria amoniacului și a îngrășămintelor azotoase, despre cercetările din domeniul maselor plastice și cel al întrebunătățirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Toate acestea m-au ajutat să trezesc interesul elevilor, să-i stimulez la o muncă perseverentă pentru însușirea adîncă, traică a cunoștințelor de chimie.

Prof. GEORGETA HORGA
Tg. Mureș

Apel la gîndire

Studierea gramaticii de către elevi în școala elementară și medie prezintă o importanță deosebită, ea contribuind la dezvoltarea judecării logice, la o exprimare corectă atît oral cît și scris.

În practica muncii la catedră, mai ales în orele de analiză, am căutat să-i fac pe elevi conștienți de legătura dintre limbă și gîndire, deoarece învățarea gramaticii printr-o memorare mecanică, formală, a unor noțiuni abstracte duce la neînțelegere logică, la confuzii. Iată cîteva căi pe care le-am folosit în acest scop. Observînd la elevi o seamă de greșeli provenite nu numai din necunoașterea unor reguli gramaticale, dar și din insuficientă atenție dată de ei sensului pe care îl capătă cuvintele în îmbinările lor, am stăruit asupra înțelegerii acestui sens. Astfel, am atras atenția asupra conținutului ilogic al unor formulări ca „certificat de absolvire al școlii”. M-am oprit de asemenea asupra sensului diferit al unor propoziții cum sînt „am adus muncitorului cartea” și „am adus cartea muncitoru-

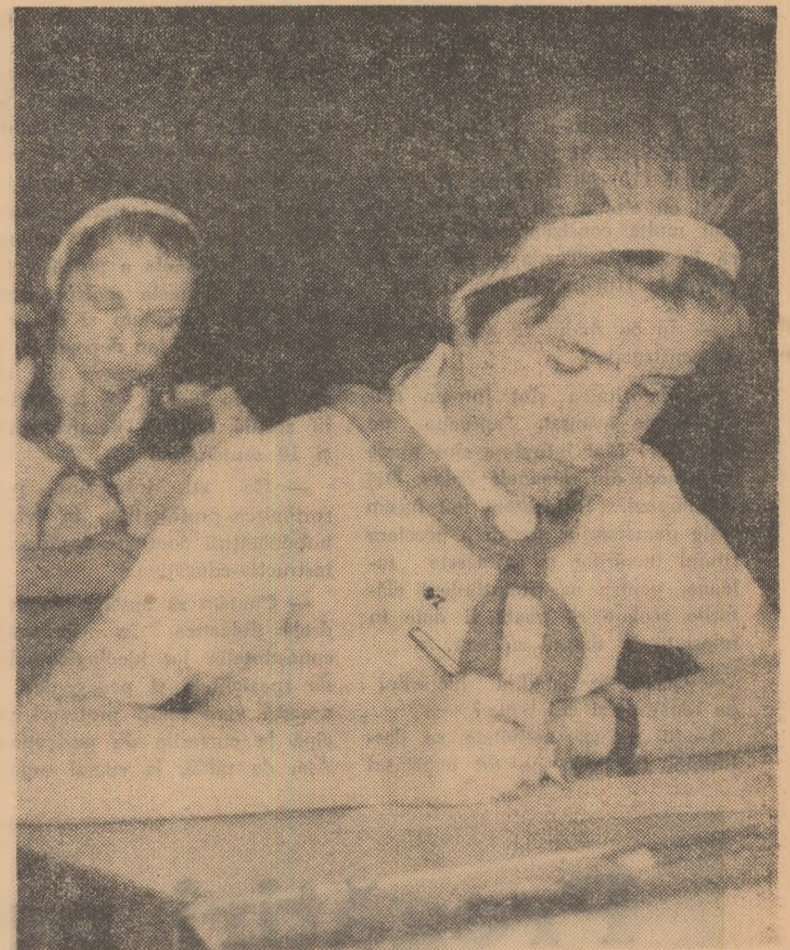
lui”, explicînd elevilor cum trebuie folosit genitiv-dativul în funcție de conținutul comunicării. La fel am analizat unele propoziții cum sînt „dă-i tabloul mamei”, „dă-i mamei tabloul” etc.

Precum se știe, în analiza sintactică a unei fraze este necesar să se pornească de la despărțirea ei în propoziții, prin aflarea predicatelor exprimate prin verbe, locuțiuni verbale sau interjecții. Uneori se constată că dificultatea nu constă în găsirea predicatelor, ci în delimitarea corectă a propozițiilor din frază. Într-adevăr, unii elevi nu au întotdeauna în vedere că o propoziție exprimă o categorie gramaticală ce corespunde unei judecări, care la rîndu-i este cea mai scurtă unitate a vorbirii care comunică ceva. Am insistat asupra acestui lucru, căutînd să le formez elevilor deprinderi practice de subîmpărțire a gîndirii dintr-o frază în părțile ei cele mai simple, ajutîndu-i să-și dea seama limpede că fiecare propoziție este o unitate logică, ce nu poate constitui o comunicare dacă nu are sens precis.

În analiza unei fraze ca aceasta, de pildă — „Jupîneasă este salvată; dar madam' Popescu, deoarece a avut imprudența să iasă din neutralitate și să intervie în război, primește în obraz, dedesubtul ochiului drept, o puternică lovitură de spadă” (I. L. Caragiale, Vizită) — unii elevi, fără să stea la îndoială, erau înclinați să spună că a doua propoziție este „dar madam' Popescu, deoarece a avut imprudența”. Aceasta pentru că nu judecau în ansamblu sensul frazei și al fiecărei unități cuprinse în ea.

Am subliniat, în asemenea cazuri, că o despărțire corectă a propozițiilor din frază se poate realiza numai dacă ținem seama în primul rînd de înțelesul lor, și apoi de conjuncțiile, locuțiunile conjuncționale și alte unelte gramaticale cu rol de conjuncție (pronume relativ și interogativ, adverbe relative și interogative), ca și de semnele de punctuație.

Prof. A. BULUCEA
Rîmnicu Vilcea

Lucrările efectuate la lecțiile de limba romînă sînt un bun mijloc de consolidare a cunoștințelor gramaticale

Primii pași pe drumul comunicărilor la mari distanțe: cunoașterea aparatelor de telegrafiat.

Un ajutor concret, eficient activității școlilor

Nu încapă îndoială că munca inspectorului în școală nu se poate limita numai la constatări și observații, ci trebuie să însemne un ajutor concret, eficient, să aducă o contribuție imediată la rezolvarea problemelor, la înlăturarea dificultăților. Pornind de la aceste cerințe inspectorii care lucrează la secția de învățământ a raionului nostru se străduiesc să pună umărul serios la îmbunătățirea muncii în fiecare școală vizitată. Ca urmare s-a încetățenit, de pildă, metoda ca inspectorii să țină lecții model, să conducă în prezența cadrelor didactice adunări cu părinții, ședințe de lucru ale cercurilor metodice din școli, să alcătuiască și să prezinte învățătorilor și profesorilor, ori de câte ori este nevoie, planuri de lecții sau planuri privind alte activități școlare, să dea consultații pe probleme determinate de lipsurile constatate cu ocazia inspecțiilor.

Îată, de pildă, un caz în care această metodă a dat rezultate dintre cele mai bune. Un tânăr profesor de la Școala de 8 ani din Nenciulești era descurajat la începutul anului de greutatea muncii la catedră și gata să-și părăsească postul din această cauză. Inspectorul Anghel Florea nu s-a mulțumit numai să constate că este vorba de un pedagog lipsit de experiență, să-i dea sfaturi privind planurile de lecții, să-i recomande frecventarea ședințelor organizate de cercurile pedagogice și metodice ș.a.m.d., ci, pentru a-l ajuta concret, a ținut el însuși câteva lecții, i-a explicat metodele și procedeele folosite, i-a arătat pentru ce le-a folosit, astfel încât tânărul coleg să se edifice deplin. În același timp inspectorul i-a arătat ce să cuprindă în planurile pentru diferite tipuri de lecții, i-a indicat o bibliografie în problema folosirii metodelor de predare. Cu altă ocazie, inspectorul s-a interesat în ce măsură profesorul și-a însușit experiența ce i-a fost împărtășită, ce progrese a realizat. Cum era și firesc, constatările au marcat într-adevăr progrese.

Un alt exemplu. La una din ședințele comitetului executiv al statului popular din comuna Buzescu (inspectorii noștri, participă des la ședințele de acest fel, deoarece se pot informa astfel despre multe din aspectele muncii în școli) unul din inspectorii aflați că învățătorii și profesorii din

comună nu folosesc suficient ajutorul familiei, că nu țin o legătură strânsă cu aceasta. De aceea unul din obiectivele inspecției care a avut loc ulterior în școală a fost și colaborarea cu familia. Constatarea, de astă dată la fața locului, a lipsurilor a fost urmată de un ajutor concret. Inspectorul a recomandat temele ce s-ar cere tratate în cadrul lectoratelor pentru părinți, a organizat o ședință model cu aceștia etc.

Mult efect a avut și ajutorul dat școlilor prin consultații. Constatându-se, de exemplu, că la Școala de 8 ani din comuna Storbăneasa există defecțiuni în ce privește legarea cunoștințelor teoretice de viață, de practică, s-a hotărât organizarea unei consultații pe această problemă. În cadrul ei inspectorul Ilie Petcu a făcut cunoscute cadrelor didactice mijloacele ce trebuie folosite pentru realizarea unei legături organice între învățământ și activitatea practică. El a antrenat pentru aceasta și un învățător, un profesor de matematică-fizică și unul din științele naturale, din cabinetul metodic raional.

Și în ceea ce privește îndrumările scrise, cuprinse în procesele verbale, inspectorii au din ce în ce mai multă grijă ca acestea să nu fie vagi, generale, ci de asemenea cât mai la obiect, pentru a fi cât mai de folos. Așa, de exemplu, la Școala de 8 ani din comuna Călugărița s-a constatat că elevii au lipsuri în exprimarea orală și scrisă, că folosesc un vocabular sărac, că nu cunosc sensul exact al multor cuvinte. De aceea, în procesul-verbal s-a cerut ca pînă la anumite termene să fie corectate și notate toate caietele de limba română, să se introducă pentru clasele V—VII caiete-vocabular etc.

Bineînțeles, căutăm ca ajutorul concret pe care îl dăm cadrelor didactice să nu fie împins pînă la dădăceală, la tutelare. Nu este nevoie să mai demonstrăm că aceasta ar fi rău dezvoltarea normală a muncii în școală după cum, pe de altă parte, n-ar asigura nici autoritatea și prestigiul inspectorilor.

Desigur, inspecțiile nu trebuie folosite numai pentru îmbunătățirea muncii în școlile vizitate, ci și pentru ridicarea nivelului general al activității didactice pe plan raional. Pentru aceasta alcătuim uneori scri-

sori metodice și alte materiale îndrumătoare care sintetizează constatările făcute cu prilejul inspecțiilor dintr-o anumită etapă, ca și concluziile utile pentru munca din întregul raion.

Se știe însă că, oricât de precise și concrete ar fi, îndrumările nu sînt totuși o garanție că toate lipsurile constatate se vor înlătura. Cum au fost înțelese aceste îndrumări, cum se aplică ele, cum sînt respectate termenele fixate—iată probleme pe care căutăm să nu le scăpăm din atenție, căci ele indică progresul făcut de școală pe drumul îmbunătățirii muncii ei. Desigur, aceasta ne cere să revenim în școlile inspectate, fie și numai pentru controlul îndeplinirii sarcinilor. Acest procedeu a devenit de mult obișnuit în secția noastră, știut fiind că întotdeauna controlul îndeplinirii sarcinilor constituie o garanție în plus a înlăturării lipsurilor.

Din cele prezentate mai sus privind stilul nostru de muncă nu am vrea să se înțeleagă că în secția noastră nu există și lipsuri chiar în problemele semnalate. Mai există și cazuri cînd în procesele verbale se dau indicații neprecise, fără termen și răspunderi, sau cînd se dau recomandări superficiale, care nu vădesc o studiere profundă a cauzelor care au generat unele lipsuri. Luptăm împotriva unor astfel de carențe controlînd munca inspectorilor și îndrumîndu-i sistematic în activitatea lor. Aici am vrea să pomenim, de exemplu, faptul că în anul școlar încheiat s-a discutat adeseori, în cadrul organizat, despre sarcinile inspectorului metodic cu privire la verificarea activității educative din școală, a respectării programelor școlare, a calității cunoștințelor elevilor, despre conținutul procesului-verbal de inspecție etc.

Ne străduim, firește, să îmbunătățim mereu stilul nostru de muncă folosind ajutorul permanent al secției regionale de învățământ, condițiile ce ne sînt create pentru o activitate tot mai bogată în conținut.

GHEORGHE OLTEANU
șeful secției de învățământ
a raionului Alexandria

Aprecierea cunoștințelor

Desfășurîndu-mi în cursul anului încheiat munca de îndrumare și control la școlile din raionul Moinești, am putut face numeroase constatări privind felul cum este folosit sistemul de notare.

Mi-am dat astfel seama că majoritatea cadrelor didactice apreciază în mod just răspunsurile elevilor, acordîndu-le note corespunzătoare cu volumul și calitatea cunoștințelor lor. Mai sînt totuși și învățători sau profesori care nu se conduc întotdeauna, în notarea elevilor, după criteriile pedagogice.

Nu mă voi opri aici asupra exagerărilor îndeobște cunoscute — ca de pildă severitatea nejustificată de la începutul anului școlar, scăderea notei la obiectul predat pentru abateri de la disciplină etc. Aș vrea să arăt, între altele, doar una din consecințele severității nejustificate în aprecierea răspunsurilor, consecință care mi se pare deosebit de dăunătoare. Este vorba anume de faptul că în rîndul elevilor se creează o falsă ierarhizare a obiectelor de învățămînt, după severitatea profesorilor, ca și o categorisire a lor în profesori „buni” și profesori „răi”. Se înțelege că aceasta are o influență cu totul defavorabilă asupra modului cum studiază elevii la aceste obiecte, asupra atitudinii lor față de profesorii respectivi.

Am observat, asistînd la lecții, că există o serie de profesori care folosesc sisteme „originale” de interogare și notare. De pildă, mi s-a întîmplat să întîlnesc în unele școli profesori ce scot cite 10—15 elevi pe care îi înșiră într-o latură a clasei și îi ascultă la rînd, punîndu-le cite o întrebare. În acest timp, restul elevilor, care stau în bănci, sînt cu totul neglijați. Alți profesori, deși desfășoară verificarea frontal, adresînd întrebările întregii clase, țin totuși în picioare cîteva elevi pe care i-au anunțat că-i vor nota. Sînt și profesori care ascultă elevii în ordine alfabetică, după catalog, și notează cite 3—4 la fiecare lecție, astfel încît fiecare elev știe cînd îi va veni rîndul să fie ascultat. Alții pun întrebări numai elevilor slabi sau mediocri, neglijîndu-i pe cei socotiți buni și foarte buni — dar care, ca urmare a acestei situații încep să nu mai învețe sistematic — în timp ce alții, avînd mult material de predat și dorînd să termine interogarea mai repede, ascultă numai elevii buni. Rămîn astfel necontrolați unii elevi care nu și-au învățat lecția și care nu vor învăța nici mai departe, știind că ei nu vor fi ascultați de cît la sfîrșitul trimestrului. Toate aceste moduri de a procedea au consecințe foarte dăunătoare. A interoga la o singură lecție 10-15 elevi înscamnă a face un control cu totul superficial al cunoștințelor lor, lăsînd la o parte faptul că scoaterea elevilor din bănci îi pune pe aceștia într-o situație necorespunzătoare. La fel, elevii care sînt ținuți în picioare pentru a fi notați în timp ce se discută cu întreaga clasă sînt derutați și nu mai pot da adevărata măsură a cunoștințelor lor. În ceea ce privește neantrenarea majorității elevilor la răspunsuri — aceasta duce la un slab nivel de pregătire a clasei și la o diferențiere considerabilă în cadrul colectivului ei. Se impune, de aceea, ca toți cei care mai practică încă astfel de „sisteme” să renunțe grabnic la ele.

În ceea ce privește conținutul interogării, am constatat că majoritatea cadrelor didactice pun accent pe problemele esențiale din lecție,

pe legăturile cauzale ale fenomenelor, pe interpretarea faptelor prezentate, urmărind și dezvoltarea gândirii logice a elevilor. Sînt însă și profesori care acordă atenție chestiunilor neesențiale, amănuntele neesențiale.

Se întîmplă uneori ca profesorii să aibă cerințe diferite față de elevi. Mai mult chiar: am întîlnit diferențe în această privință și la profesori de aceeași specialitate din cadrul aceleiași școli. Astfel, fiecare din cei trei profesori de limba română de la una din școlile medii ale raionului nostru pune accent în interogare pe alte probleme, considerate de el ca fiind cele mai importante (unul pe datele biografice din viața scriitorilor și pe datele apariției operelor literare, altul pe analiza conținutului tematico-ideologic al operelor iar al treilea pe valoarea artistică și stilistică a acestora). O situație asemănătoare se întîlnește în această școală și la matematică, unii profesori de specialitate punînd accent pe anumite tipuri de probleme, alții considerînd mai importante alte tipuri. Astfel de tendințe diferite constatate la profesori de aceeași specialitate nu numai că îi derutează pe elevi, dar duc și la crearea unor goluri în cunoștințele lor. Concluzente în această privință sînt aspectele constatate cu prilejul examenului de maturitate ținut la școala medie din Moinești. Fiînd interogați de profesori din alte școli, care le-au cerut să se oprească la alte aspecte din materia studiată decît acelea la care se oprise cu profesorii lor, elevii școlii din Moinești n-au putut face față tuturor cerințelor.

Această situație arată că nu în toate școlile din raion directorii au urmărit realizarea unității de cerințe și de păreri privind parcurgerea materiei din programele de învățămînt, precum și faptul că unii profesori nu respectă întru totul aceste programe, că ei nu pun accent pe ceea ce subliniază programele ca fiind esențial și înțeleg uneori în chip eronat indicația de a se lucra în mod creator cu manualul.

Aș vrea să mă opresc și asupra altei deficiențe vădită uneori în conținutul interogării — și anume, izolarea totală a unor profesori în limitele propriei lor discipline. De pildă, o serie de profesori de obiecte realist-practice din raionul nostru nu se preocupă de exprimarea elevilor și admit răspunsuri greșit alcătuite, construcții sintactice confuze și incorecte, nu se interesează de loc de vocabularul elevilor, de ortografia lor. Acest mod de a procedea este foarte dăunător, el împiedicînd mult realizarea educației multilaterale, complexe a elevilor.

În anul școlar ce va începe în curînd directorii școlilor din raionul nostru, ca și învățătorii și profesorii, vor trebui să dea toată atenția înlăturării acestor deficiențe, să facă din aprecierea și notarea cunoștințelor un instrument important de îmbunătățire a muncii instructiv-educative, de ridicare a nivelului pregătirii elevilor.

Prof. IULIAN CHIȚĂ
inspector metodic la secția de învățămînt a raionului Moinești

Îndrumare și control

Pentru lecțiile de agricultură

Adâncirea caracterului științific al predării agriculturii în școlile de 8 ani din mediul sătesc, legarea meruului mai strânsă a predării acestui obiect de practică, de viață, impune folosirea la lecții a unui bogat material didactic.

În timpul unui an școlar există numeroase posibilități pentru procurarea materialului didactic prin mijloace locale. Ținându-se seama de aceasta, la școala noastră s-a acordat multă atenție colectării și confecționării acestui material în toate etapele anului școlar.

O primă etapă a fost aceea din perioada lucrărilor practice din toamnă. În această perioadă noi i-am îndrumat pe elevi să colecteze de pe terenurile G.A.C. numeroase plante de cîmp ce pot fi folosite la lecțiile din clasele a V-a și a VI-a: cereale, plante leguminoase cultivate pentru boabe, plante uleioase, plante textile, producătoare de tuberculi și rădăcini precum și plante de nutreț. Toate plantele au fost smulse din sol cu rădăcina sau tuberculii lor, pentru ca elevii să cunoască în mod practic caracteristicile acestora. Totodată plantele culese au dat elevilor posibilitatea să cunoască modul de atacare a acestora de unele boli și de unii dăunători cum sint putregaiul inimii sfeclei de zahăr, rîia neagră, ruginile, mărura, tăciunile porumbului, gîrgărița mazării și a fasolei, molia florii-soarelui etc.

Spicele după care se pot deosebi soiurile sint păstrate pe stative cu forme și mărimi diferite, confecționate de elevi. La fel se păstrează și știuleții de porumb de diferite soiuri. Frunzele sint păstrate în ierbare, iar semințele atacate de dăunători în colecții.

Pentru lecții de pomicultură, în perioada de toamnă am colectat cu elevii diferite frunze atacate de boli cum sint ciuruirea, bășicarea, rapănul, precum și ramuri atacate de cancer, iar pentru lecțiile de viticultură butucii (păstrați în stive) și frunze

de vișă atacate de mană și de făinarea vișei de vie.

Cea de a doua etapă a procurării materialului didactic a fost aceea din timpul iernii. În această perioadă, cînd n-am putut aduna plante, am confecționat o serie de planșe. O parte din acestea au reprodus figurile din manual, iar altele au fost mai complexe, ținînd însă seama de cerințele programei și de puterea de înțelegere a elevilor. În general planșele au fost confecționate pe grupe de plante. De exemplu, am alcătuit o planșă cu toate speciile de plante leguminoase pentru boabe, unde am ilustrat prin desene toate organele plantelor, rădăcina cu nodozitățile ei și organele atacate de boli și de dăunători. O planșă folosită în predare este aceea care prezintă obținerea porumbului hibrid. Aceasta prezintă cele două forme care au fost încrucișate, modul de castrare a unui soi, ca și secțiuni în boabe, pentru a se cunoaște cantitatea de amidon într-un soi hibrid și într-un soi simplu. O altă planșă ilustrează unele boli ale cerealelor păioase — ruginile și tăciunile — înfățișînd dezvoltarea ciupercilor, forma sporilor, plantele pe care le atacă.

Pentru pomicultură am confecționat planșe care prezintă forma coroanelor (piramidă, vas și palmată), ca și forma mugurilor, iar pentru legumicultură planșe care cuprind grupe de plante după specii și soiuri.

A treia etapă în care am procurat material didactic a fost aceea din timpul primăverii. Începînd din luna martie am adunat ramuri cu muguri de la diferite specii și soiuri de simbu-roase și semințoase, dînd elevilor posibilitatea să deosebească o specie de alta după forma și culoarea mugurilor și după coaja ramurii. Ramurile se păstrează pe stative, pe grupe: simbu-roase de o parte și semințoase de altă parte.

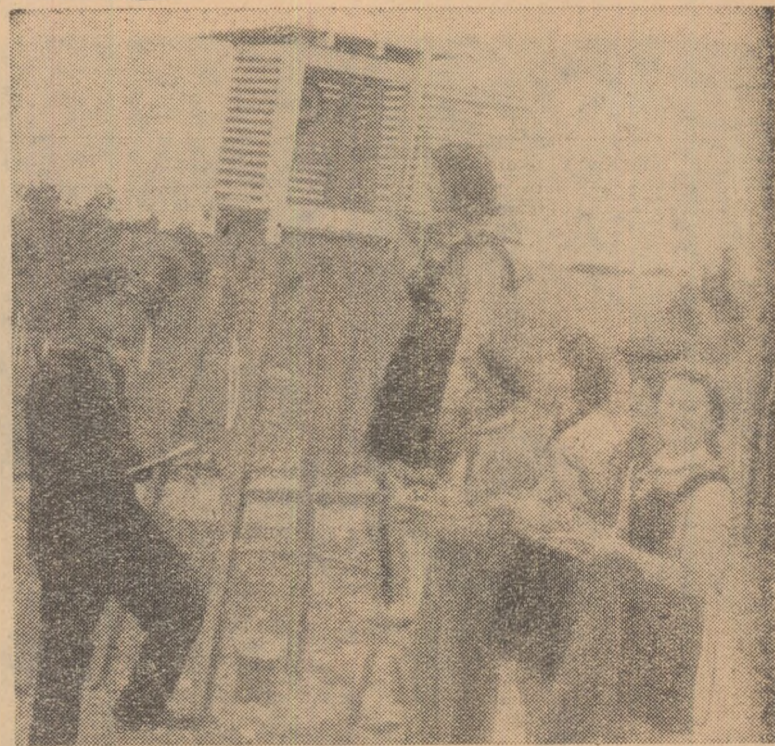
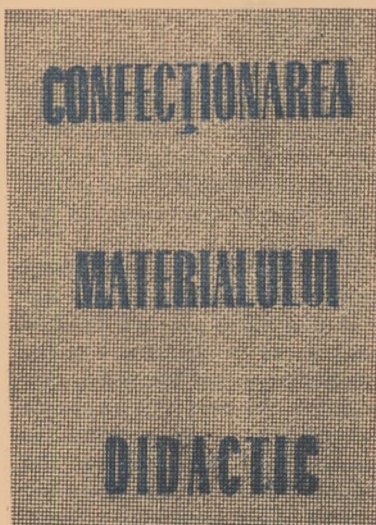
Tot în perioada de primăvară am colectat o serie de dăunători ai pomilor fructiferi, ca o-

mizi defoliatoare, nimfe, fluturi, gîrgărița florilor de măr, gîrgărița fructelor. Am colectat de asemenea unii dăunători cum sint cărăbușul de mai și păianjenul roșu, precum și unii dăunători ai plantelor de cîmp, cum sint gîndacul ghebos, gîrgărița de porumbiște, gîndacul din Colorado.

Un bogat material didactic pentru lecțiile de agricultură adunăm și acum, vara, cînd această activitate se poate desfășura mult mai ușor. Elevii au fost împărțiți în acești scop în echipe, fiecare echipă colectînd o grupă de plante cu speciile și soiurile existente în cadrul G.A.C. din localitate. Astfel, colectăm cereale, plante tehnice și uleioase, plante legumicole etc.

Am enumerat în articolul de față doar cîteva din posibilitățile de procurare a materialului didactic pentru predarea agriculturii. Desigur, aceste posibilități sint și mai largi și fiecare profesor le poate folosi conform necesităților școlii în care lucrează.

Prof. ALEXANDRA CONDRIN
Școala de 8 ani nr. 12
Cluj

Un aspect din timpul unei experiențe la stația meteorologică a Școlii de 8 ani nr. 4 din Slatina

Amenajarea stației meteorologice școlare

Colectivul didactic al școlii noastre s-a preocupat atent de instalarea cu mijloace proprii a unei stații meteorologice școlare, întrucît astfel elevii pot dobîndi numeroase cunoștințe și deprinderi legate de un sector important pentru multe domenii de activitate ale economiei naționale. Totodată, lucrînd la stația meteorologică elevii obțin rezultate ce pot fi folosite în scopuri practice: buletine meteorologice pentru școală, pentru tabăra de pionieri, pentru G.A.C. etc.

Am ales, pentru a instala stația noastră meteorologică, un loc deschis unde aerul circulă nestingherit mai ales pe direcția nord-sud. Întrucît curtea școlii dispune de suficient spațiu, suprafața stației are dimensiunile 16 x 16 m. Atunci cînd am așezat aparatele pe platformă am avut grijă ca adăpostul meteorologic să nu fie umbrît în timpul zilei de case, copaci sau garduri înalte. Pentru a feri aparatele de distrugere am îngrădit stația meteorologică cu sîrmă.

Iată cum am construit aparatele pe care le-am instalat în stația noastră.

Pentru giruetă, aparat pentru măsurarea direcției vîntului, am folosit un tub metalic lung de 9 cm, pe care sint fixate vergele de cîte 40 cm, care indică punctele cardinale. La partea superioară a tubului se află și o paletă în formă de săgeată, care se rotește pe rulmenți, indicînd dincotro bate vîntul. Am instalat girueta pe un stîlp perfect vertical, înalt de 10 m. Stîlpul este ancorat în 3 părți și este astfel așezat încît vîntul, din orice direcție ar bate, să poată acționa asupra giruetei fără a fi împiedicat de vreun obstacol.

Anemometrul — aparatul cu care înregistrăm viteza vîntului în m/sec. — l-am construit dintr-un tub metalic lung de 7 cm, sudat la partea inferioară cu o placă avînd diametrul de 12,5 cm, fixată de un stîlp înalt de 12 m. La partea superioară se află un dispozitiv care se învîrtește pe rulmenți și este în legătură cu vergele metalice lungi de 40 cm, avînd la capetele libere 4 pîlnii în formă de conuri, construite din tablă. Pîlniile au diametrul de 10,5 cm, iar generatoarea de 8,5 cm.

Atît girueta cît și anemometrul sint amplasate în stație pe direcția nord-sud.

Pluviometrul, pe care îl folosim pentru măsurarea cantității de precipitații cîzute în ultimele 12 sau 24 ore, este compus din două vase cilindrice care au un capac, un suport și un ecran. Vasele cilindrice, confecționate din tablă galvanizată, au înălțimea de 40 cm și diametrul de 16 cm. Din același material am confecționat un inel lat de 2 cm, care a fost lipit cu cositor la partea superioară a colectorului, pentru a întări marginea vasului cilindric. Inelul, care este perfect circular, are o suprafață de 200 cm². În interiorul colectorului, amenajat dintr-un vas obișnuit de formă cilindrică, am

introdus o pîlnie de tablă de zinc, avînd marginea bine ajustată față de pereții cilindricului. Partea inferioară a pîlniei, secționată oblic, se sprijină pe fundul vasului. Pentru ca pîlnia să poată fi scoasă ușor din colector, ca are la partea superioară un dispozitiv din tablă. La partea inferioară a colectorului se află un robinet prin care se scoate apa în eprubeta gradată.

Pluviometrul este instalat pe un stîlp de 2 m. Cantitatea de precipitații este apreciată după grosimea stratului din pluviometru și nu după volum, care depinde de suprafața colectorului.

Heliograful este un alt aparat existent în stația noastră. Pe acesta l-am construit dintr-un glob de sticlă cu un volum de 400 gr., pe care îl umplem cu apă fiartă vara și cu spirt iarna, turnînd deasupra lichidului un strat subțire de ulei. În dreptul balonului am construit o scară de tablă lată de 30—35 cm și lungă cît jumătatea circumferinței globului. Marginea scării este puțin întoarsă, spre a se putea introduce o hîrtie afumată împărțită în 12 părți (orele). Scara este așezată la o depărtare de glob egală cu raza acestuia, așa încît focarul să se formeze pe hîrtia afumată de pe scară. Aparatul este așezat pe un stîlp de 2 m, pe meridianul locului, cu o înclinare egală cu latitudinea locului și accesibil razelor solare în fiecare moment al zilei și în tot timpul anului.

Heliograful se bazează pe proprietatea globului masiv de sticlă de a strînge în focar razele soarelui ce cad pe suprafața lui. Dacă globul este expus la soare, iar la o anumită distanță de el (în focar) se așează o diagramă de hîrtie afumată, pe aceasta se înscrie o urmă carbonizată care înaintea în sens invers cu deplasarea aparentă a soarelui pe bolta cerească. După lungimea direcției înregistrate se determină durata de strălucire a soarelui.

Stația noastră meteorologică dispune de asemenea de termometre, higrometru, barometru etc. Întrucît acestea trebuie să se afle întotdeauna la umbră noi am construit un adăpost meteorologic pe care l-am instalat pe un suport de lemn, la o înălțime de doi metri deasupra pămîntului. Adăpostul nostru meteorologic se compune dintr-un schelet, din patru pereți cu două rînduri de jaluzele, dintr-o parte inferioară compusă din trei scînduri și din tavan și acoperiș învelit cu tablă galvanizată. Adăpostul este vopsit în alb, pentru a se încălzi cît mai puțin la soare.

În întreaga noastră muncă de amenajare a stației meteorologice am primit un ajutor important din partea gospodăriei agricole colective „Tudor Vladimirescu”, care ne-a pus la dispoziție multe din materialele necesare.

Prof. GEORGE POPA
Școala de 8 ani nr. 4
Slatina

Harta suprapusă a regiunii

Alături de contribuția pe care o aduce la formarea și dezvoltarea sentimentului patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, la formarea bazelor concepției materialist-dialectice despre natură și societate, predarea geografiei în clasele I-IV este chemată să le creeze elevilor și o serie de deprinderi necesare în viața practică, privind orientarea, citirea hărților și, în general, interpretarea fenomenelor geografice. Iată de ce, în lecțiile de geografie pe care le-am ținut la clasa a III-a, am dat o mare atenție folosirii hărților. Alături de hărțile pe care ni le pune la îndemînă E.S.D.P. am utilizat și unele hărți confecționate cu mijloace locale, cu ajutorul elevilor. Voi descrie în rîndurile de mai jos felul cum am confecționat una din aceste hărți, și anume harta suprapusă a regiunii Argeș, lucrată din placaj și avînd forma unui loto geografic.

Am folosit două foi de placaj gros de 4 mm, cu dimensiunile de 80 x 60 cm. Pe una din foi am desenat harta regiunii, cu împărțirea administrativă, hartă pe care am decupat-o apoi la traforaj cu elevii. Am obținut astfel, pe foaia rămasă, conturul regiunii. Aici am marcat cu acuarele hotarele acesteia și regiunile vecine, am scris denumirea hărții și am notat, la „legendă”, semnele convenționale. Plăcuțele decupate, care reprezintă raioanele regiunii Argeș, le-am colorat diferit și am notat pe ele localitățile reședință de

raion. Pe locul care indică reședința de raion am montat cîte un mic dispozitiv, de care este apucată plăcuța de către elevi atunci cînd o așează pe hartă.

Pe a doua foaie de placaj, pe care se așează raioanele decupate, am desenat și apoi am colorat relieful, apele și localitățile mai importante din regiune.

În felul acesta am obținut o hartă suprapusă care poate fi folosită aproape la toate lecțiile în care se predă geografia regiunii și

a raionului, ea ilustrînd așezarea acestora, hotarele lor, vecinii, relieful, apele, ca și împărțirea administrativă și localitățile mai importante. Astfel, harta îi ajută pe elevi să dobîndească o imagine sugestivă a fenomenelor geografice din raion și regiune, dezvoltîndu-le dragostea pentru locul natal, pentru patrie.

Inv. C. RUXANDA

Școala de 8 ani din comuna Goranu, raionul Rm. Vilcea

La întreprinderea de material didactic din Capitală se lucrează la noi aparate și piese pentru laboratoarele școlilor

Preocupări actuale ale învățămîntului din R. D. Germană

O recentă vizită pe care am făcut-o redacției „Deutsche Lehrerzeitung” din Berlin mi-a oferit prilejul să cunosc unele preocupări actuale ale învățămîntului din Republica Democrată Germană, să cunosc oameni ai școlii, munca și realizările lor.

Călăuzită de Directivele Congresului al VI-lea al Partidului Socialist Unit din Germania, școala din R.D.G. caută să întărească tot mai mult legătura cu viața, cu producția, să ridice nivelul științific și metodic al predării în vederea obținerii unor rezultate superioare în instruirea și educarea elevilor în spiritul socialismului.

Legarea școlii de viață, pregătirea elevilor pentru munca productivă este considerată una din cele mai importante sarcini și ca urmare e privită cu deosebită atenție. Elevii efectuează activitatea practică pe cît posibil în întreprinderi mari, unde desfășoară o muncă utilă. La întreprinderea de locomotive și aparate electrice „Hans Beimler” din Hennigsdorf, pe care am vizitat-o, primesc instruirea practică 500 de elevi ai școlii profesionale a întreprinderii și circa 700 de elevi din învățămîntul de cultură generală. Pentru a cuprinde un număr atât de mare de elevi și pentru a le asigura o pregătire tot mai bună, în întreprindere s-au creat și s-au dezvoltat an de an cabinete și ateliere speciale dotate conform noilor cerințe pedagogice și sistemelor moderne de instruire.

Colaborarea între școli și întreprindere este multilaterală și capătă forme an de an mai bine organizate, mai sistematice. Pentru a ușura legarea întregului proces de învățămînt cu munca productivă și pentru a apropia tot mai mult școala de întreprindere, s-au alcătuit o monografie a întreprinderii și prospecte privind produsele ei, care au fost transmise tuturor cadrelor didactice din școlile ai căror elevi își desfășoară practica aici și din care întreprinderea își recrutează marea majoritate a muncitorilor. Fiind destinată cadrelor didactice, monografia are un cuvînt introductiv adresat acestora și cuprinde în continuare prezentarea sub diferite aspecte a întreprinderii: istoricul ei, secțiile pe care le are și aspecte din munca lor, produsele realizate. Ea oferă astfel date pe care profesorii de diferite specialități le pot folosi în lecțiile lor cu scopul de a exemplifica și a explica unele probleme și de a-i ajuta pe elevi să înțeleagă caracteristicile unei întreprinderi socialiste spre deosebire de o întreprindere capitalistă, să cunoască realizările și eroismul în muncă al clasei muncitoare, să se familiarizeze cu unele probleme ale economiei naționale, precum și cu unele probleme social-politice. Cadrele didactice își îmbogățesc cunoștințele despre întreprindere cu date merite noi și actuale urmărind gazeta de uzină, care de multe ori tratează probleme de educație și instruire a elevilor, atrage atenția asupra unor probleme de care trebuie să se țină seama în munca instructiv-educativă.

Instruirea politehnică în întreprindere a elevilor din școala de cultură generală este realizată cu ajutorul colectivului didactic al școlii profesionale. La început, în anul 1958, cînd elevii au venit pentru prima oară la practică în întreprindere, ei erau repartizați pe lingă formații de lucru și erau ocupați cu munci secundare auxiliare. Experiența acumulată cu timpul a dus la măsuri menite să-i antreneze în activitatea direct productivă. În întreprindere s-a creat „Consiliul politehnic”. Acesta a elaborat un plan pentru in-

struirea elevilor pînă în anul 1965. Pe baza unui studiu amănunțit asupra posibilităților de a asigura spațiul, materialele și îndrumarea necesară, s-au alcătuit planurile de studii. Elevilor din clasele a VII-a li se dau cunoștințe de lăcătușerie în cabinete. În programul lor sînt prevăzute vizite sistematice în uzină pentru a cunoaște în linii mari secțiile și activitatea ei. Din clasa a VIII-a elevii sînt introduși în anumite secții de producție, pe grupe. Ei primesc, pe lingă instruirea teoretică în cabinet, și instruirea practică în secții, ca și cunoștințe generale despre producția socialistă — planificare, norme, întreceri etc. În clasele a XI-a și a XII-a elevii primesc o pregătire de specialitate care le dă posibilitatea să obțină, o dată cu diploma de maturitate, certificatul de calificare într-o meserie. În legătură cu aceasta trebuie arătat că elevii nu se grupează în școli medii de 12 ani după teritoriu, ci după meseria pe care vor să o învețe.

Cabinetele școlii profesionale ale întreprinderii din Hennigsdorf, în care fac instructajul practic și elevii școlii de cultură generală, sînt prevăzute cu utilaje și aparate moderne, cu ecrane pentru prezentarea diapozitivelor pe temele necesare instructajului. Cabinetul de desen tehnic este utilat cu mese speciale și planșete prevăzute cu instrumentele de măsurat necesare. De cîrînd a fost dat în folosință un nou laborator electric înzestrat cu aparate moderne, cu mobilier din material izolant, neinflamabil, în culori atrăgătoare care creează o atmosferă plăcută de lucru. De la masa de comandă maestrul poate da fiecărui elev tensiunea de curent necesară lucrării pe care o efectuează. Diferitele tipuri de motoare electrice de care dispune laboratorul pentru demonstrații sînt executate în secțiune, sau sînt îmbrăcate în material transparent pentru a se putea vedea poziția diferitelor piese și angrenaje pe care le cuprind.

În timpul lucrului în secțiile întreprinderii elevii sînt dați în grija muncitorilor fruntași. Fiecare dintre acești muncitori se ocupă de cîte 1—2 elevi.

Activitatea practică a elevilor are un caracter util. Se folosește sistemul contractelor pe care clasele de elevi le încheie cu întreprinderea sau cu unități agricole și pe baza cărora școala obține venituri ce sînt folosite în sprijinul procesului de învățămînt. Elevii confecționează bunăoară unele care sînt folosite în producția agricolă, piese pentru diferite motoare, aparate pentru laboratoarele școlare, efectuează reparații.

Uneori, în cadrul activității practice, li se pun elevilor probleme mai dificile de rezolvat. Așa de exemplu, cercul de tehnică agricolă al elevilor școlii de 10 ani „Pestalozzi” din Lychen, care activează în cadrul cabinetului de pe lingă gospodăria agricolă colectivă din comună, a discutat despre modul cum se muncește cu mașina de recoltat cartofi și posibilitatea perfecționării ei. Elevii au fost capabili să aducă îmbunătățiri mașinii care astfel a ajuns la un randament mult sporit. Este meritul elevilor care, sub conducerea unui destoinic îndrumător de practică, și-au putut pune în aplicare ideile inovatoare. Pe baza unui contract încheiat cu S.M.T.-ul elevii au confecționat modelul mașinii cu inovațiile aduse. Noul prototip de mașină pentru recoltat cartofi, care a primit aprecierile comisiei de inovații și ale specialiștilor, va fi prezentat la centrul de mașini agricole din Magdeburg.

Școala Pestalozzi din Lychen este

cunoscută și prin alte realizări ale sale. Astfel, cu doi ani în urmă această școală a hotărît să organizeze consultații metodice pentru cadrele didactice din școlile apropiate. Colectivul didactic al școlii, alcătuit din oameni pricepuți și cu experiență, a început o activitate sistematică de îndrumare, de sprijinire a celorlalte școli vecine în activitatea instructiv-educativă. Cunoașterea acestei inițiative a stimulat și alte școli, care au ajuns la noi forme de colaborare metodică între cadrele didactice. Un număr de școli organizează acum trimiterea cadrelor didactice pentru consultații metodice, nu într-o singură școală, ci la diferite școli, avînd în vedere specialitatea, materia de învățămînt la care acestea au rezultate deosebite.

★

Pregătirile pentru noul an școlar au prilejuit în rîndul oamenilor școlii ample discuții legate de dezvoltarea acesteia. Ele au ajutat să se contureze posibilități, căi noi de îmbunătățire a pregătirii elevilor în anii școlariții.

În momentul de față elevii care termină clasa a VIII-a au două căi de urmat: sau continuă studiul în clasele a IX-a și a X-a în școala generală, care le dă o pregătire politehnică fără a-i califica pentru o meserie și după aceea urmează cursurile unei școlii profesionale ori pedagogice, sau urmează clasele IX—XII în școala de 12 ani, la absolvirea căreia primesc diploma de maturitate și certificat de calificare într-o meserie. Începînd din toamna acestui an se va organiza cu un număr de aproximativ 250 de clase pregătirea după un program clămbat care prelungește școlarizarea pe prima cale de la 10 la 11 ani. În clasele a VII-a și a VIII-a activitatea practică a elevilor va rămîne aceeași ca în sistemul actual, dar începînd din clasa a IX-a li se va da o pregătire specializată pe profesii. Școlarizarea se va prelunge cu un an, dar elevii vor obține la absolvirea școlii și certificatul de calificare într-o meserie. Sistemul se va aplica în toate școlile din toamna anului 1964. În anul școlar care se deschide în cîrînd școlile vor studia posibilitățile pe care le pot oferi elevilor, domeniile de pregătire etc. Pentru a se asigura o pregătire profesională cît mai bună se prevede ca elevii să lucreze în aceeași întreprindere sau unitate agricolă din clasa a VII-a pînă în clasa a XI-a. De aceea ei vor trebui să se decidă, încă de cînd intră în clasa a VII-a, în ce direcție vor merge. Unele școli, ajungînd pe baza experienței proprii la convingerea că este necesar ca elevii să desfășoare o activitate practică cu continuitate în aceeași întreprindere, au și luat măsuri pentru a asigura aceasta. Astfel, Școala medie nr. 19 din Berlin —Kopenick a încheiat o înțelegere cu Fabrica de transformatoare „Karl Liebknecht”, pe baza căreia elevii vor merge aici la practică.

Există și preocuparea pentru a se crea începînd din toamna anului 1964 clase speciale în care să fie grupați elevii care au înclinație și interes deosebit pentru o anumită specialitate. În astfel de clase speciale vor merge elevii cu rezultate deosebite de bune și numai pe bază de examen de admitere. La materiile în care se specializează, elevii acestor clase vor primi o pregătire mai largă, după un program diferit, mai dezvoltat decît cel obișnuit.

Programul vizitei în R.D.G. a prilejuit cunoașterea și a altor aspecte ale activității școlare. În toate apare evidentă preocuparea de a descoperi căi noi pe care să se obțină rezultate mai bune în instruirea și educarea elevilor la nivelul cerințelor actuale.

E. MĂNAC

Elevi ai unei școli din Brandis, R. D. Germană, efectuîndu-și practica la Combinatul industrial din localitate

Dezvoltarea continuă a învățămîntului profesional și tehnic

(Urmare din pag. 1)

celăți ale industriei constructoare de mașini și ale industriei petrochimice — Laminorul din Roman, combinatele chimice de la Onești, Roznov, fabrica de fibre de la Săvinești etc. — s-au înălțat în anii puterii populare. O dată cu transformarea industrială a vechilor sale orașe, cu apariția unor orașe noi, în regiunea Bacău au început să fie formate, în școli nou construite, cadrele noilor obiective industriale. Cine vizitează oricare din marile construcții socialiste ale regiunii este impresionat de faptul că peste 80% dintre muncitorii și tehnicienii sînt tineri, de abia ieșiți de pe băncile școlilor. Și totuși, ei stăpînesc utilaje și agregate, realizează produse la nivelul tehnicii mondiale. Aceasta constituie cartea de vizită cea mai elocventă a activității celor 37 de școli profesionale și tehnice din regiune. Cele mai multe dintre acestea — ca, de pildă, Școala profesională din Roman, care pregătește lăcătuși mecanici-montatori, muncitori în secțiile de mașini unelte, specialiști în producția de scule prin matrițare și în mînuirea uriașelor prese pentru metal, Centrul școlar de petrol-chimie din Onești, care pregătește muncitorii și tehnicienii combinatului petrochimic din localitate — au luat ființă pe lingă noile unități industriale. Aceste școli, ca și școlile profesionale și tehnice care pregătesc cadre de specialiști pentru industrializarea Iemului, pentru construcții, transporturi și telecomunicații, pentru industria textilă și alimentară, sănătate, comerț și cooperatie asigură o pregătire dintre cele mai bune elevilor. Mărturie stau, pe panoul frunțașilor în întrecerea socialistă, zeci de portrete ale absolvenților din seriile trecute. O varietate deosebită de profesii, potrivite celor mai diferite aptitudini și înclinații, este accesibilă tinerilor care doresc să urmeze cursurile acestor școli. În mod special, alături de profesiile din sectorul metalurgic, se remarcă cele din sectorul petrol-chimie

— operatori chimiști, distilatori, rafinori, mecanici pentru întreținerea utilajului chimic și de rafinare — ca și cele din sectorul industrializării Iemului — mașiniști pentru fabricile de cherestea, mecanici de utilaj forestier, timplari de mobilă și articole tehnice etc. De asemenea, tinerii care doresc să se specializeze în meseriile din sectorul industriei construcțiilor, chimiei alimentare, comerțului și cooperatiei își pot alege profesia de mecanici de utilaje pentru construcții și terasamente, de ope ori în industria materialelor de construcții, operatori pentru instalațiile de fabricare a zahărului, uleiurilor vegetale și furfuroului, de merceologi și contabili pentru comerț.

Cerințele de cadre ale agriculturii socialiste sînt asigurate de activitatea a nouă unități școlare care beneficiază, alături de condiții materiale deosebite, și de experiența bogată a celei mai vechi școli de agricultură din țară — Centrul școlar agricol „Ion Ionescu de la Brad” din Roman.

În fiecare regiune a țării funcționează zeci și zeci de școli profesionale și tehnice care pregătesc cadre pentru cele mai diverse sectoare industriale, pentru cele mai diverse specialități. Cadrele didactice din școlile de cultură generală, chemate să-i ajute pe elevi la fiecare pas hotărîtor pe drumul vieții, pot și trebuie să cunoască aceste școli din îndrumătoarele pentru învățămîntul profesional și tehnic trimise de Ministerul Învățămîntului, pentru fiecare școală, la secțiile raionale de învățămînt. Părinții și elevii recurg la sfatul nostru și noi trebuie să fim pregătiți a-l da. Există nenumărate prilejuri pentru ca în funcție de aptitudinile fiecăruia dintre foștii noștri elevi să-i orientăm spre școala și profesia cea mai potrivită, astfel încît prin concursurile de admitere școlile profesionale și tehnice să poată selecționa elevi dintre cei mai buni, care să se califice pentru sectoarele economiei noastre naționale.